

DAUGAVPILS NOVADA VĒSTIS

PAŠVALDĪBAS BEZMAKSAS IZDEVUMS

Nr.10 (130)

2021. GADA OKTOBRIS

VECSTROPU CIEMĀ PABEIGTA IELU REKONSTRUKCIJA

Naujenes pagasta Vectropu ciemā noslēgusies jau pērn uzsāktā ielu rekonstrukcijas projekta īstenošana. Ciemā pie daudzdzīvokļu dzīvojamām mājām ir atjaunots asfalta segums un trotuāri, izveidoti jauni stāvlaukumi, paplašināta ielas braucamā daļa, izbūvēta lietusūdens novadīšanas sistēma. Izveidots arī jauns moderns ielu apgaismojums un atjaunots zāliens.

Jau vairākus gadus Vecstropu ciema iedzīvotāji vērsās pagasta un novada domē ar lūgumu uzlabot asfalta segumu pie dzīvojamām mājām. Naujenes pagasta pārvaldes vadītāja Ināra Miglāne atzīst, ka pērn beidzot izdevās gūt apstiprinājumu projektam, jo sakarā ar Covid-19 pašvaldībām tika dota zaļā gaisma ņemt aizņēmumus Valsts kasē tamlīdzīgu projektu realizēšanai.

Projekta īstenošanas gaitā ir nācies risināt arī dažādas problēmas, jo daļa labiekārtotās teritorijas atrodas privātipašumā. Tika rīkotas tikšanās ar iedzīvotājiem, uzklauti viņu priekšlikumi, risinātas strīdus situācijas.

“Šajā ciema daļā liela teritorijas daļa pieder privātpersonai, tāpēc pirms projekta īstenošanas nācās ar viņu saskaņot. Mēs saņēmām piekrišanu, bet diemžēl svešā zemē nevaram īpaši ieguldīt



pašvaldības līdzekļus, tāpēc lielākoties projekts īstenots uz pašvaldības zemes un tikai neliels daļiņš uz privātās,” teic Ināra Miglāne.

Jautājums par privāto zemi nebija vienīgā problēma, ar ko nācās saskarties projekta īste-

nošanas gaitā. Pagastam nācās risināt arī citus tehniskus jautājumus, kas ir pašu māju iedzīvotāju ziņā.

“Kaut arī ar lielām grūtībām, bet esam tikuši līdz finišam. Uzskatu, ka šī ciema daļa mums ir beidzot sakārtota un

lielākā daļa iedzīvotāju noteikti būs apmierināti,” saka pagasta pārvaldes vadītāja.

Lai īstenotu projektu, valsts kasē tika ņemts aizņēmums 290 000 eiro apmērā, paredzot arī Augšdaugavas novada pašvaldības ceļu fonda līdzfinan-

sējumu 106 000 eiro apmērā.

Teksts, foto: Inese Minova

“LATVIJAS VALSTS MEŽI” IZBŪVĒJA JAUNU CEĻU LĪKSNAS PAGASTĀ

Līksnas pagastā, Dienvidlatgales reģiona Nīcgales meža iecirknī, tika izbūvēts jauns grantēts meža autoceļš. Būvniecības ierosinātājs: AS “Latvijas valsts meži”. Ceļa garums ir 1,435 km, tā garumā tika izveidotas caurtekas, kā arī grāvjos uzklāja šķembu kārtu. Būvdarbus veica uzņēmums SIA “Meliora Krauja”. Meža autoceļa būvniecības kopējās izmaksas ir 114 302 eiro, ko sedz pats uzņēmums AS “Latvijas valsts meži”.

Autors, foto: Dainis Bitiņš



BEBRENES DZIRNAVU ŠŪPUĻDZIESMA

Laukakmeņu mūris, seni koka dēļi, savdabīgs interjers un īpašā miltu smarža – tās ir Bebreņu dzirnavas, kurās ielūkoties tiek laipni aicināts ikviens pagasta viesis. Lai arī dzirnavu gaņģos miltus jau sen vairs nemaļ, tie ik pa laikam iedūcas gluži kā šūpuļdziesma no tālās pagātnes. Vietējais melnberģa Līga Pauļuka sagaida ciemiņus, aizraujot ar stāstījumu par to, kas reiz bija un ir.

No graudiem līdz kultūrai

Dzirnavas atrodas bijušajā Bebreņu muižas magazīnas klētī, kura celta 1836. gadā, bet par dzirnavām pārtaisīta 1928. gadā. Dzirnavas atvēris tolaik populārs un turīgs dzirnavnieks Indriķis Stukulis, kuram piedērušas dzirnavas arī citviet Latvijā, piemēram Zasā, stāsta Līga Pauļuka. Tās tikušas darbinātas ar diviem sūcģāzes motoriem. *"Izrādās, tie divi metāla konstrukcijas dzinēji tika baroti ar petroleju, un degšanas rezultātā radās gāze, kura iedarbināja visus dzirnavu gaņģus un vaļķus,"* skaidro Līga. Te tika malti milti, darbojās grūbu gaņģi, vilnas un koku apstrādāšanas mašīnas un pat tika ražota elektrība apkāmes mājām.

Dzirnavas turpināja malt arī padomju gados, bet jau neatkarīgajā Latvijā to darbības laiks nebija ilgs. Pamestā ēka pamazām sāka grūt un tās viduci jau drīz vien ligojās bērzu birtalīnā.

"Paldies pēdējam dzirnavu saimniekam, ka viņš pieņēma acīmredzot ļoti prātīgu lēmumu un šo ēku uzdāvināja pašvaldībai, kurai savukārt ar projektu naudinām bija iespēja to atjaunot," saka Līga.

2012. gadā sākās dzirnavu atjaunošana Bebreņu amatniecības un vēstures centra vajadzībām – kultūrvēsturisko priekšmetu, lauksaimniecības un antikās tehnikas kolekciju eksponēšanai, vietējo amatnieku un mākslinieku radošajām darbnīcām un pašu bebreņu kopā sanākšanai un savu prasmju rādīšanai. Dzirnavās ik gadu notiek dzejas dienu pasākumi, te vienmēr var aplūkot kādu gleznu vai fotogrāfiju izstādi, pat notiek teātra izrādes.

Vējo senatnes smarža

Dzirnavu iekšpusē saglabājusies daļa darba iekārtu, tostarp vēsturiskais kļavas koka zobrats. Līga uz mirkli nozūd blakustelpā "sarunāt ar dzirnavnieku, lai iedarbina dzirnavas", un jau pēc mirkļa viss sāk griezties, rūkt un klabēt. Mūsdienās dzirnavas tiek darbinā-

tas ar elektrību, graudi netiek malti, toties tiek panākta istā noskaņa.

Otrajā stāvā laiks, šķiet, ir apstājies, jo telpa nav pārveidota. *"Mēs neesam iztīrījuši to pēdējo graudu vai miltu putekli, lai viss paliek un lai smarža turpina vējot gaisā,"* saka dzirnavu gide un stāsta, kā savulaik maīsi ar graudiem pa lūku ar ķēdi tika uzvilkti augšā, tālāk graudi tika izbērti īpašās atverēs grīdā un nonāca maltuvē.

Telpu rotā senas fotogrāfijas, kurās redzami ļaudis, kas zirgatos uz dzirnavām atveduši graudus malšanai. Vienā no fotogrāfijām var atpazīt aiz loga redzamās kļavas, turpat joprojām stāv arī vecā zirgu slita. No kādas fotogrāfijas preti lūkojas jauna sieviete un viņai apkārt vīri balti noputējušās drānās, tā ir meldera meita, kurai tēvs uzticējis tolaik uzraudzīt dzirnavas. Arī pašai Līgai dzirnavas ir bērnības atmiņu apvītas, jo savulaik braukusi līdzī savam tēvam uz dzirnavām malt graudus. Mazs meitēns būdama, Līga vērojusi, kā maīsus ceļ augšā un kā graudi sabirst miltos.

Līga zina stāstīt, ka dzirnavās reiz atradusies arī kokzāģētava, vilnas kārstuve un pat smēde. Par pēdējo liecinot nomelnējušie stūri vienā no pirmā stāva telpām.

Priekštelpā skatu piesaista kāda sena interesanta mēbele – sienā iebūvējama milzu bufete. Līga stāsta, ka šī mēbele te nonākusi no baznīcas, kur tā kādreiz atradusies zakristejā, bet pēc remonta tai vairs baznīcā vieta neatradās. Taču Līga domā, ka vēl senāk šī mēbele baznīcā visticamāk nonākusi no Bebreņu muižas, par to ieminēties arī kāds dzirnavu viesis, kam ir saistība ar restaurāciju. *"Tas pavīsam noteikti varētu būt, jo muiža un baznīca mums ir bijušas ļoti tuvu saistītas. Katoļu ticība, kas valdījusi arī tajos laikos Bebreņē, bija ļoti tuva arī mūsu muižniekiem,"* saka Līga.

Dzirnavu pirmajā stāvā blakus izstāžu zālei atrodas arī neliela telpa suvenīriem un vietējo amatnieku darbiem. *"Mums ir gan savs podnieks, gan karošu meistars, ir kundzes, kas auž lupatu deķus. Mums ir sava sietspiedes darbnīca "Sēļu vārdi". Ikreiz lepojāmies ar recepšu grāmatu "Ceļojums ar Sēlijas garšu", ko izdevušas biedrības "Sēlenes" aktīvās dāmas. Tāpat suvenīru skapī redzam ķiplokus un to izstrādājumus, piemēram, ķiploku čipsus. Te var atrast visu, ko vien sirds kāro,"*



Līga mudina aplūkot vietējos labumus.

Seno lietu krātuve

Ar to ekskursija nebeidzas, un gide vedina ielūkoties vēl kādā telpā, tikai piekodina ienākot noliekties, jo durvju aile ir gana zema. Skatam paveras neparasta darba rīku un tehnikas ekspozīcija, kas ierīkota dzirnavu paspārnē.

Te var aplūkot vecas automašīnas, ko daudzi vēl atmin kā sava vectēva pirmo braucamrīku. Turpat arī veci mopēdi un motocikli, sējmašīna un dāmpis, dažādas zirglietas un saimniecības piederumi, kas kādreiz kalpojuši vietējo ļaužu ikdienā. Daudzas lietas savulaik atradis un dāvājis profesors Henriks Strods. *"Zemnieku bērniem ir interesanti aplūkot, ar kādu tehniku zemi apstrādāja viņu senči, kaut vai šī sējmašīna. Mūsdienās tehnika ir moderna un viss datorizēts, taču pati tehnoloģija vairāk vai mazāk ir līdzīga,"* stāsta Līga. Dažkārt apmeklētāji atzīst, ka arī viņiem kaut kur šķūnītī mētājas līdzīgas vecas lietas. Līga aicina tās nest uz dzirnavām, kur vietas vēl esot gana, turklāt te viss tiks saglabāts un restaurēts.

Līdzās dzirnavu kolekcijai var aplūkot arī vecu tehniku no kādas privātas kolekcijas. *"Manuprāt šis ir tas labais piemērs, kad ir prieks un gandarījums gan saimniekam, gan arī viesiem, kuri var apskatīties pilnīgi bez maksas kaut ko diezgan ekskluzīvu,"* teic gide.

Blakus dzirnavām atrodas muižas parka lielais diķis, no kura ņemts ūdens gan muižas, gan dzirnavu vajadzībām. Diķī zivis maksķērējuši un peldējušies dzirnavnieka Stukula ievērojami viesi – rakstnieks Jānis Jaunsudrabiņš, dzejnieks Antons Austrīņš un gleznotājs Oto Pladers. Līdzās dzirnavu ēkai ir saglabājusies arī dzirnavnieka dzīvojamā māja. Tā gan ir daudz sliktākā stāvoklī un pagaidām tās atjaunošana nesot plānota. Ēkai ir interesanta arhitektūra, ar otrā stāva izvirzījumu uz ārpusi, kaut kas līdzīgs esot redzēts Kurzemē. Viss dzirnavu komplekss ir vērtīgs Bebreņu vecās koka arhitektūras būvniecības paraugs, kas bagātina Bebreņu muižas apbūvi un ir viens no nedaudzajiem industriālā mantojuma objektiem novadā.

Ja vēlaties piedzīvot seno dzirnavu burvību, laiks doties uz Bebreņi!

Teksts, foto: Inese Minova

►►► no 3. lpp.

• Nolēma noslēgt līgumu par atkritumu apsaimniekošanu Tabores un Vecsalienas pagasta teritorijā ar Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Atkritumu apsaimniekošanas Dienvidlatgales starppašvaldību organizācija", nosakot līguma spēkā stāšanās brīdi - 2021. gada 1. novembris, un darbības termiņu - 3 gadi no līguma spēkā stāšanās brīža un noteica maksu par Tabores un Vecsalienas pagasta teritorijā radīto sadzīves atkritumu savākšanu, pārvadāšanu, šķirošanu, pārkraušanu un uzglabāšanu, sākot ar 2021. gada 1. novembri - 6,67 eiro par 1 m³ atkritumu bez pievienotās vērtības nodokļa, ja 1 m³ atkritumu svars sastāda 130 kg.

• Noteica, ka siltumenerģijas piegādes pakalpojumus un ūdenssaimniecības sabiedriskos pakalpojumus Kalupes pagasta teritorijā, sākot ar 2022. gada 1. janvāri, nodrošina Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Naujenes pakalpojumu serviss".

• Noteica, ka siltumenerģijas piegādes pakalpojumus un ūdenssaimniecības sabiedriskos pakalpojumus Sventes pagasta teritorijā, sākot ar 2022. gada 1. janvāri, nodrošina Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Ornaments".

• Atbalstīja projekta idejas iesniegšanu Jaunatnes starptautisko programmu aģentūras izsludinātajam atklātajam projektu konkursam "Atbalsts jaunatnes politikas īstenošanai vietējā līmenī".

• Grozīja Daugavpils novada domes 2017. gada 28. septembra lēmumu Nr.329 "Par Eiropas Sociālā fonda projekta Nr.8.3.5.0/16/I/001 "Karjeras atbalsts vispārējās un profesionālās izglītības iestādēs" ieņēmumu un izdevumu tāmes apstiprināšanu" un apstiprināja projekta ieņēmumu un izdevumu tāmi jaunā redakcijā.

• Nolēma iznomāt medību tiesības un slēgt medību tiesību nomas līgumu ar fizisku personu par pašvaldībai piederošām zemes vienībām ar kopējo platību 25,40 ha, ar medību tiesību nomas termiņu - 1 gads no medību tiesību nomas līguma spēkā stāšanās dienas un medību tiesību nomas maksu - 0,30 eiro/ha gadā ar tiesībām iznomātājam vienu reizi gadā pārskatīt nomas maksu.

• Nolēma piedalīties zvērinātas tiesu izpildītājas Kristīnes Melderes rīkotajā izsolē un iegūt īpašumā nekustamo īpašumu - dzīvokļa īpašumu Nr.8, Kastaņu iela 44, Ilūkste, un dzīvokļa īpašumā ietilpstošā kopīpašuma 359/20339 domājāmās daļas no daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas - par iespējami zemāko cenu, kā arī noteica, ka augstākā cena, par kuru pašvaldība varētu iegādāties nekustamo īpašumu, ir līdz 5000,00 eiro.

• Nodeva atsavināšanai 9 pašvaldības nekustamos īpašumus Kalkūnes, Kalupes, Liksnas, Naujenes un Skrudalienas pagastā.

• Nolēma pārņemt valdījumā un nostiprināt īpašuma tiesības uz pašvaldības vārda uz 11 pašvaldības nekustamajiem īpašumiem Dubnas, Kalkūnes, Maļinovas, Salienu, Skrudalienas, Sventes un Višķu pagastā.

• Izbeidza atsavināšanas procesu uz 2 pašvaldības nekustamajiem īpašumiem Naujenes un Skrudalienas pagastā.

• Atcēla sociālā dzīvokļa statusa pašvaldības dzīvoklim Nicgales pagastā.

• Pieņēma 1 lēmumu zemes jautājumos.

Ar domes pieņemtajiem lēmumiem var iepazīties pašvaldības mājas lapā sadaļā „Publiskie dokumenti”.

IZVEIDOS AUGŠDAUGAVAS NOVADA SPORTA SKOLU



30. septembra Augšdaugavas novada pašvaldības domes sēdē deputāti nolēma uzsākt Daugavpils novada Sporta skolas likvidāciju, pievienojot to Ilūkstes novada Sporta skolai. Procesi paredzēts pabeigt līdz 31. decembrim. Jaunizveidotā struktūra sauksies "Augšdaugavas novada Sporta skola".

Ar 2022. gada 1. janvāri tiks izveidota Augšdaugavas novada sporta skolas programmu īstenošanas vieta "Svente", kas

atradīsies Daugavpils ielā 1a, Sventē.

Augšdaugavas novada Sporta skola pārņems Daugavpils novada sporta skolas tiesības, lietvedību un arhīvu, saistības, t.sk. darba tiesiskās attiecības, līdzekļus mācību procesa nodrošināšanai, finanšu līdzekļus, izglītības programmu un izglītības programmās uzņemto izglītojamos.

Autors: Dainis Bitiņš

AKTUALIZĒTS PUBLISKO EZERU SARAKSTS AUGŠDAUGAVAS NOVADĀ

11. oktobrī stājās spēkā grozījumi Civillikumā, ar kuriem tiek precizēti un atjaunoti tā I un II pielikumi - "Publisko ezeru un upju saraksts" un "Ezeru saraksts, kuros zvejas tiesības pieder valstij". Pielikumos atrodami saraksti aktualizēti ne tikai tāpēc, lai atbilstu jaunajam administratīvo teritoriju iedalījumam, bet arī, lai atgrieztos pie daudzu ūdenstilpju vēsturiski un valodnieciski pareizajiem nosaukumiem, kas piemēroti pašreizējiem vietvārdu rakstības un lietošanas normatīviem.

Civillikuma I pielikumā "Publisko ezeru un upju saraksts" ir uzskaitīti publiskie ezeri un upes. Katram ezeram līdz šim bija norādīta tā atrašanās vieta, ietverot attiecīgo rajonu, pagastu un pilsētu, un platību. Pēc līdzīga principa ezeri bija uzskaitīti arī II pielikumā, kuros zvejas tiesības pieder valstij.

2020. gada 23. jūnijā stājās spēkā Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likums, kas nosaka jaunu administratīvo teritoriju iedalījumu, izveidojot septiņas valsts pilsētu pašvaldības un 35 novada pašvaldības. Līdz ar to Civillikuma I pielikumā un II pielikumā lietotais administratīvo teritoriju iedalījums bija zaudējis aktualitāti.

Aktualizētajos sarakstos tagad ir norādītas ezeru atrašanās vietas atbilstoši jaunajam administratīvajam iedalījumam (novads vai pilsēta), tās papildinot ar ūdenstilpes koordinātām kartē.



Daži publiskie ezeri sarakstā ir iekļauti no jauna. Piemēram, likumprojekta izstrādē panākta vienošanās, ka turpmāk publisku ūdeņu statuss tiks noteikts arī šādiem ezeriem: Klepinu ezers, Zabolotņiku ezers, Audēju ezers, Grendzes ezers (Latvijas daļa), Lielais Ilgas ezers (daļa no ezera), Mazais Ilgas ezers, Šķirstiņu ezers, Dūnakļu ezers un Meduma ezers.

No Civillikuma II pielikuma tika svītrots Sitas ezers Skrudalienas pagastā, jo tas kā publisks ezers jau ir iekļauts Civillikuma I pielikumā.

Aktualizēti daudzu ūdeņu nosaukumi

Precizēti arī ezeru nosaukumi, lai tie atbilstu noteikumu Nr. 50 "Vietvārdu informācijas noteikumi" prasībām un saskaņotu ar Latvijas Ģeotelpiskās informācijas aģentūras (LĢIA) Vietvārdu datubāzē lietotajiem nosaukumiem. Precizējumu pamatā ir Valsts valodas centra atzinumi, kā arī LĢIA lēmumi par

oficiālo vietvārdu piešķiršanu, attiecībā uz mākslīgajiem ūdens objektiem - pašvaldību lēmumi.

Sarakstā turpmāk tiek norādīti arī ezeru otrie nosaukumi, kas ir vai nu oficiāli paralēlnosaukumi vai saglabājami to kultūrvēsturiskās vērtības dēļ, vai nepieciešami labākai ezera atpazīstamībai. Daudzi ūdeņu nosaukumi šajos sarakstos līdz šim ir bijuši neprecīzi vai pat kļūdainā pieraksta formā, vai arī kādā citā veidā neatbilstoši pašreizējiem vietvārdu rakstības un lietošanas normatīviem.

Tā Sēderes pagastā līdz šim Civillikuma pielikumos bija iekļauts Marijas ezers, bet saskaņā ar Valsts valodas centra atzinumu, kā oficiālais nosaukums tika apstiprināts Marinovas ezers, kas kultūrvēsturiski un valodnieciski ir atbilstošāks, bet nosaukums Marijas ezers kļuva par oficiālo paralēlnosaukumu.

Avots: LVportāls

PIE EZERIEM UZSTĀDĪTI INFORMATĪVIE STENDI



Īstenojot projektu ar Valsts zivju fonda atbalstu, pie vairākiem ezeriem Augšdaugavas novadā ir uzstādīti informatīvie stendi.

Projekta mērķis ir informēt sabiedrību zivju resursu aizsardzības nolūkā. Pie dažiem ezeriem jau iepriekš atradās stendi, bet bija jau fiziķi un morāli novecojuši vai salauzti. Pie ezeriem atrodas arī peldvietas, kur cilvēki nezināšanas pēc mēdz pārāk tuvu piebraukt ar transportu, piesārņojot pludmali, par ko pašvaldība ir saņēmusi aizrādījumus no Valsts vides dienesta. Lai nodrošinātu licencētās makšķerēšanas noteikumu, zemūdens medību noteikumu un makšķerēšanas noteikumu ievērošanu, nepieciešams informēt sabiedrību par kārtību un to, kādas prasības ir jāievēro, makšķerējot ūdenstilpēs, turklāt ezeros noteikumi var atšķirties.

Projekta ietvaros tika izgatavoti 12 informatīvie stendi

un uzstādīti pie Sventes ezera, Smilģīnu ezera, Višķu ezera, Luknas ezera, Baltezera un Dubnas upes posmā Višķu pagastā. Stendi uzstādīti sabiedrībai pieejamās vietās, kur mēdz uzturēties makšķernieki vai atpūtnieki. Uz stendiem izvietota informācija par vispārīgajiem makšķerēšanas un licencētās makšķerēšanas un zemūdens medību noteikumiem, informācija par noteikumiem, kas attiecas uz katru konkrēto ūdenstilpi. Tāpat uz stendiem pieejama informācija par licenču iegādes nepieciešamību, licencētās makšķerēšanas organizētāju u.c. svarīga informācija.

Projekta kopējās izmaksas ir 3072 eiro, no kuriem 89% jeb 2734 eiro ir Zivju fonda finansējums, bet 11% jeb 337 eiro ir Augšdaugavas novada pašvaldības līdzfinansējums.

Teksts: Inese Minova

MAĻINOVĀ AIZVADĪTS JAUNIEŠU PROJEKTS "MĒS - RADOŠI UN AKTĪVI"

No 1. augusta līdz 4. septembrim tika īstenots Maļinovas ciema jauniešu neformālās grupas projekts "Mēs - radoši un aktīvi", kurš tika iesniegts un apstiprināts Augšdaugavas novada Jaunatnes iniciatīvu projektu konkursā "Attīsti sevi!" Projekta mērķis bija paplašināt iespējas lietderīgi pavadīt brīvo laiku atbilstoši jauniešu interesēm un vajadzībām, attīstīt viņu radošās spējas un popularizēt aktīvu dzīvesveidu.

Projekta ietvaros tika iegādāts inventārs - ūdensizturīgas teltis, guļammaisi un bumbas, kas tika praktiski izmantoti "Mini pārgājienā" dienā, kad mēs mācījāmies salikt teltis, saklāt gultas vietu un izmantot guļammaisus. Šo inventāru jaunieši turpmāk varēs izmantot vasaras pasākumos, piemēram, salidojumā, pārgājienu, izbraukumos, jauniešu dziesmu un deju svētkos.

Jaunieši un bērni varēja radoši izpausties radošajās darbnīcās, kurās mēs veidojām pārgājiena atribūtiku - padupšus sēdēšanai. Tie bija no brezenta auduma šūti spilveni. Sākumā plānojām tos pildīt ar sinteponu, bet beigās sapratām, ka tie nav mīksti un nav ērti sēdēšanai, tāpēc nolēmām tos pildīt

ar vecām drēbēm, kas uzlaboja situāciju. Vēlamies pateikties Kalkūnes pagasta jauniešiem un Natālijai, kuri izlīdzēja un aizdeva mums savu šujmašīnu, un mūsu pašu jauniešiem Jelizavetai, kura arī steidzās palīgā ar savu šujmašīnu, un darbs varēja ritēt daudz raitāk.

14. augustā no Maļinovas ciema tika rīkots izziņošs pārgājiens līdz Dinaburgas pilskalnam, kurā bērnus un jauniešus pavadīja Sauszemes spēku Mehanizētās kājnieku brigādes 2. mehanizētā kājnieku bataljona dižkareivis, mūsu novada jauniešis Rolands Kolosovskis. Ceļā jauniešiem bija iespēja uzzināt visu par profesionālo dienestu Nacionālajos bruņotajos spēkos. Kā atzina R. Kolosovskis, kājnieki regulāri uztur fizisko sagatavotību ar 7 km gariem maršiem un lielākām distancēm, un ne visi cilvēki to spēj. Pasākuma dalībnieki lepojās ar sevi, kad pēc apmēram 12 noslojotiem kilometriem nonācām galamērķī. Pēc divu stundu gājiena normālā tempā, bez pieturas vietām, izbaudot ne tikai mūsu dzimtenes skaistos dabas skatus, bet arī smaržas, jo kaut kur bija pļautas zaļes smarža, kaut kur bija tikko pļautu graudu aromāts, tika sarīkots pikniks,



kurā, domājot par planētu un atkritumu problēmu, jaunieši neizmantoja plastmasas pudeles, jo tos lieliski aizstāj veikalos pieejamie papīra, koka un kartona izstrādājumi. Šis projekta aktivitātes turpinājumā uzaicinātais vieslektors paskaidroja klātesošajiem kā orientēties apvidū, parādīja dažus taktiskos armijas ekipējumus, kas atrodas viņa mugursomā un praktiski parādīja, kā izdzīvo profesionāli karavīri mežos, kad jāpaliek pa nakti, iemācot jauniešiem un bērniem izveidot no mežā sakritušiem zariem un kokiem slēpni. Praktiskās nodarbības laikā jaunieši kopīgi aktīvi darbojās un attīstīja arī sadarbības prasmes, jo materiāla vajadzēja daudz, lai izveidotu "nami-

ņa" konstrukciju. Kad karkass tika izveidots, tas tika noslēpts ar koku lapām, un tad tajā var list iekšā un gulēt. "Visi esot atkarīgi tikai no pašu fantāzijas," atklāja Rolands un pastāstīja, ka ziemā šādu slēpni nosedz ar sniegu. Savukārt no rīta, kad kareivis pamostas, lai dotos tālāk, slēpni esot jānojauc nost, lai netiktu atrasti. Pasākuma noslēgumā pateicāmies Rolandam un devāmies pie Daugavas baudīt saulrietu un atklājām savas atziņas par šo dienu.

Atbalstot aktīvu dzīvesveidu, jauniešiem projekta realizācijas laikā bija iespēja apgūt kanoe laivas airēšanu, kas nemaz nav tik viegli kā izskatās vai šķiet no malas. Reāli tas ir labs fizisks treniņš, ņemot

vērā, ka brauciens ilgst vairāk nekā četras stundas. Mums bija iespēja izbraukt Daugavas augšteces krāces ar ērtām un drošām laivām no SIA "Beibuks", par ko sakām paldies viņiem. Ūdens tūrisma maršrutā no Slutišķiem līdz Kraujai tika noairēti vairāk nekā 20 km. Pasākuma dalībniekiem tas izvērtās ne tikai par jautru piedzīvojumu, bet arī par izziņošu braucienu, jo jauniešiem tika iedotas ūdens izturīgas ūdens tūrisma kartes, kuras viņi ar interesi pētīja un pateicoties kurām, braucēji pēc spīdīgajām norādēm varēja atpazīt katru apskates objektu.

Pateicoties projektam Maļinovas bērni un jaunieši ieguva jaunas prasmes un iemaņas, lietderīgi, radoši un aktīvi pavadīja savu brīvo laiku vasaras brīvlaikā, popularizēja aktīvu dzīvesveidu un saliedējās. Izsakām lielu pateicību Augšdaugavas novada domei un Maļinovas pagasta pārvaldei par atbalstu projekta īstenošanas gaitā.

*Dagnija Romanovska-Aleksejeva,
Maļinovas pagasta jaunatnes lietu speciāliste*

KALKŪNES JAUNIEŠI ĪSTENO SAVAS IECERES

Pateicoties Augšdaugavas domes finansējumam, jauniešu iniciatīvu konkursa "Attīsti sevi!" ietvaros Kalkūnes pagasta jaunatne šovasar organizēja projektu "Attīstām un attīstāmies". Projekts norisinājās no 1. jūlija līdz 30. septembrim, tā galvenais mērķis bija dažādot jauniešu brīvo laiku, tā lietderīga pavadīšana, veidojot bērniem un jauniešiem paredzētas attīstošās spēles, kā arī spēļu skapīšus, kur attīstošās spēles tiks uzglabātas.

Projekta ietvaros jaunieši pilnveidoja jau iepriekš apgūtās iemaņas kokapstrādē, izveidoja dažāda veida lielformāta spēles, tāfeles - piemērotas zīmēšanai ar kritiem, un arī spēļu skapīšus, kuros tiks uzglabātas izveidotās spēles. Projekta laikā jauniešiem tika dota iespēja līdzdarboties un komunicēt ar saviem vienaudžiem, kas bija būtiski un ļoti nepieciešams visiem pašreizējā pandēmijas laikā. Projekta laikā Kalkūnes pagasta jaunieši daudz laika un spēka ieguldīja katra projekta elementa izveidē, tika padarīts apjomīgs darbs, kurš, cerams, nesīs arī



savus "augļus" - mācīs gan bērnus, gan jauniešus ar atbildību un rūpēm izturēties pret citu darbu.

Projektam noslēdzoties, kad visi darbi bija padarīti, tika organizēta projekta "Attīstām un attīstāmies" prezentācija Randenes ciemā, kuras laikā tika prezentēts pats projekts, tā mērķi un uzdevumi, kā arī projekta laikā paveiktais - lielformāta spēles, tāfeles zīmēšanai un spēļu uzglabāšanas skapīši. Projekta prezentācijas

dalībniekiem bija iespēja izmēģināt katru lielformāta spēli. Prieks par to, ka spēles izmēģināja ne tikai bērni un jaunieši, bet arī viņu vecāki un vecvecāki.

Viss projekts "Attīstām un attīstāmies" tika realizēts, projektā iesaistītajiem jauniešiem cītīgi strādājot komandā. Pateicoties projektam, tā dalībnieki apguva jaunas prasmes, mācījās sekot sevis izvirzītajam darba plānam, kā arī rūpīgi un ar lielu atbildību veidoja



bērniem un jauniešiem paredzētās lielformāta un attīstošās spēles ar mērķi palīdzēt viņiem attīstīt viņu dažādās prasmes. Jauniešu izveidotie spēļu skapīši ar lielformāta un attīstošajām spēlēm tiks uzstādīti Kalkūnes pagasta bērnu laukumos Kalkūnes, Randenes un Muižas ciemā 2022. gada pavasarī.

Kalkūnes pagasta jaunieši izsaka lielu pateicību Augšdaugavas novada domei un Kalkūnes pagasta pārval-

dei par atbalstu projekta īstenošanā. Īpašu pateicību izsakām visiem Kalkūnes pagasta jauniešiem, kuri iesaistījās kārtējā projekta realizācijā. Projekts tika īstenots, pateicoties Augšdaugavas novada domes finansējumam jauniešu iniciatīvu konkursa "Attīsti sevi!" ietvaros.

Autors: Natālija Polovaja

ILŪKSTES PUSĒ TIEK REALIZĒTI VAIRĀKI NOZĪMĪGI ATTĪSTĪBAS PROJEKTI

Šogad darbība Ilūkstes pusē iesākās rosīgi, ar vairākām projektu idejām. Tās bija saistītas gan ar ceļiem, gan ar ēku atjaunošanas un infrastruktūras attīstības darbiem. Ar Ilūkstes pilsētas administrācijas Būvvaldes vadītāju Reini Līci devāmies aplūkot aktuālos objektus.

Sakārtoti ceļi un ielas

Ilūkstē tika atjaunotas divas ielas – Jelgavas iela un Brīvības iela. Atjaunots tika arī dažādi vērtētais vēsturiskais bruģis. Tas tika saglabāts ar mērķi atstāt vēstures liecību, kā arī likt vadītājiem nedaudz samazināt ātrumu pirms iebraukšanas pilsētā.

“Kādreiz visā Brīvības ielas garumā bija ieklāts bruģis. Ceļš veda uz Pristaini pie plostniekiem, kuri, izmantojot Daugavu, materiālus un produktus nogādāja Rīgā,” skaidro Būvvaldes vadītājs.

Brīvības ielas posmu atjaunoja par 83 380,60 eiro, bet Jelgavas ielas posmu par 109 227,72 eiro.

Arī Subatē ir kļuvis par divām sakārtotām ielām vairāk – ir atjaunoti seguma posmi Domes un Brīvības ielā. Būvdarbu laikā tika veikta esošā seguma frēzēšana un izlīdzināšana, un ieklāta jauna asfalta kārtā. Tika sakārtotas ceļu nomales, izveidotas nobrauktuves. Abu ielu remontdarbu izmaksas sastāda 154 318,83 eiro.

Šogad var izteikt gandarījumu par VSIA “Latvijas valsts ceļu” rosību, kas ir atjaunojusi ceļa seguma posmus trijās vietās – ceļu virzienā uz Dvieti aptuveni 5 km garumā, ceļu no Eglaines līdz Subates robežpunktam ar Lietuvu vairāk nekā 10 km garumā, kā arī turpinājās darbs pie reģionālās nozīmes valsts ceļa P72 (Bebrene – Rubeņi), kur ir veikta dubultā virsmas apstrāde grants segumam, būtiski uzlabojot vietējo iedzīvotāju ikdienu.

Šogad tika noslēgti arī vairāki grants ceļu atjaunošanas projekti, kas tika uzsākti vēl 2020. gadā. Viens no objektiem atrodas Ilūkstes senču pilskalnas teritorijā, kas savieno Pilskalnes ciematu ar Ilūksti, kā arī nodrošina piekļuvi uzņēmējiem. Šeit darbi paveikti jau agrā pavasarī. Tika veikti grants seguma atjaunošanas darbi arī Sēdres pagasta ceļa posmā Šarlote – Sēdere, kā arī Eglaines pagastā.

Pašvaldības ceļu Senči-Ilūkste un Saulītes-Ozoldārzi seguma atjaunošana izmaksāja

62 626,45 eiro.

Samazina rindu uz pašvaldības dzīvokļiem

Tā saucamajā mazās skolas ēkā Ilūkstē, kas sākotnēji tika būvēta slimnīcas vajadzībām, tiks izveidoti desmit pašvaldības dzīvokļi. Pēc R. Līča teiktā, lēmums visus skolēnus turpmāk izvietot lielās skolās ēkā tika pieņemts pirms četriem gadiem, līdz ar ko mazās skolas ēka palika tukša: *“Tika uzsākts līdz šim nebijis projekts. Pašvaldībai bija iespēja paņemt aizņēmumu Valsts kasē dzīvojamā fonda uzlabošanai. Šī investīcija tika novirzīta bijušās mazās skolas ēkas pārbūvei.”*

Ēkā atradīsies vienas un divu istabu dzīvokļi, kā arī viens trīsistabu dzīvoklis. Tajā nomainīs visas inženierkomunikācijas un veiks kosmētisko remontu grīdām, sienām un griestiem. Turpina Būvvaldes vadītājs: *“Šie dzīvokļi ir plānoti kā īres dzīvokļi. Kādēļ tika pieņemts lēmums pārveidot šo ēku par dzīvojamo? Tādēļ, ka Ilūkstē ir izveidojusies rinda uz brīvajiem dzīvokļiem. Lielākoties tieši uz divistabu dzīvokļiem.”*

Šobrīd ēkā notiek darbi pie apkures sistēmas izbūves, būvnieki informējuši, ka ir pasūtīti materiāli ēkas siltināšanai, bet, ņemot vērā rūpnīcu noslogotību Covid ietekmē, manāma materiālu piegādes kavēšanās. Celtnieki sola darbus paveikt līgumā noteiktajos termiņos. Būvdarbu termiņš – 6 mēneši, neņemot vērā ziemas tehnoloģisko pārtraukumu.

Būvdarbu izmaksas – 456 304,54 eiro.

Augšāmcelt klosteri

Investīcijās tika plānota arī bijušā Jezuītu klostera ēkas renovācija, padarot to par inovatīvu centru. Diemžēl šī ideja ir piebremzējusies, jo tiek gaidītas Kultūras mantojuma pārvaldes norādes. Taču cerības par ēkas atdzimšanu nemirst, jo tā atjaunošana ir iekļauta Augšdaugavas novada pašvaldības attīstības plānā. R. Līcis teic, ka vēsturiski klostera ēka tika izmantota dažādiem mērķiem: *“Padomju laikos te ir atradusies milicija, vēlāk mūzikas un mākslas skola, mēbeļu darbnīca, neilgu laiku šeit atradās ugunsdzēsēji.”*

Nākotnē klostera ēku varētu attīstīt gan kā muzeju, gan kā tūrisma – informācijas centru, radot pienesumu Ilūkstes pilsētai, jo klosteris ir minēts hronikās jau no 16. gadsimta.



Domājot par jaunatni

Jaunajai paaudzei ir radīta labvēlīgāka vide Ilūkstes bērnudārzā, kur veikts kosmētiskais grupiņu telpu remonts, bet šovasar izbūvēts arī jauns bērnu rotaļu laukums pie Ilūkstes estrādes. Laukums atbilst visām mūsdienu drošības sertifikācijas prasībām. *“No iedzīvotājiem ir nākusi inīcīa-*

tīva, ka ir nepieciešams moderns rotaļu laukums. Plānojot budžetu, pašvaldība paredzēja ievērojamu summu, gandrīz 170 000 eiro, bērnu rotaļu laukuma izbūvei,” skaidro Līcis.

Projektēšanas darbi uzsākas jau janvārī, bet, iestājoties pavasarim, uzsāka būvdarbu veikšanu. Rezultātā jūlija vidū objekts jau bija gatavs eksplua-

tācijai. Atraktivitāte var izmantot gan pavisam mazi bērni, gan arī lielāki. Ir novērots, ka pastaigu laikā šeit aktīvi pavadīt laiku nāk bērnudārza grupiņas. Objekts atrodas samērā patālu no pilsētas centra, bet tā atrašanās vieta tiek pamatota ar to, ka citviet līdzīgu objektu izbūvēt bija neiespējams, turklāt blakus atrodas estrāde un objekti viens otru papildina. Nākotnē apkārtnē varētu tapt slēpošanas trase un botānisks dārzs.

Par Raiņa vidusskolas absolventu ziedojumiem pie skolas tapis arī neliels treniņu laukums skolēniem.

Jaunā kapliča

1986. gadā celto Ilūkstes kapliču bija skāris laika zobs, un līdz šim kapitālie ieguldījumi tajā netika veikti. Izvērtējot ēkas tehnisko un morālo stāvokli, tika pieņemts lēmums par tās atjaunošanu: *“Var minēt, ka ir izstrādāts jauns risinājums saules gaismas iekļūšanai ēkā jeb dabiskajam apgaismojumam, izbūvēti jauni logi, nomainīts jumta segums, izbūvēti jumta logi.”*

Tāpat ēkā ir izbūvēta aukstuma telpa, kur uz laiku var novietot aizgājušo, bet iekšējās telpās tiek veikts kosmētiskais remonts un atjaunota ārējā fasāde. Būvdarbu ietvaros veica arī teritorijas labiekārtošanas darbus. Tika izbūvēti jauni gājēju celiņi, veikta apzaļumošana. Papildus tika noasfaltēta Patversmes iela, kas iet gar kapjiem.

Kapličas atjaunošanas, teritorijas labiekārtošanas un Patversmes ielas posma 0,185 km seguma atjaunošanas Ilūkstes pilsētā izmaksas sastāda 321 713,18 eiro.

Pilskalnes Siguldiņā – infrastruktūras atjaunošanas darbi

Populārā pastaigu takā Mazajā Siguldiņā norisinās pastaigu tiltiņu, kāpņu un margu atjaunošanas darbi. Kā rāda pieredze, Covid ierobežojumu laikā, kad lielākā daļa pasākumu un izklaides ir liegta, objekts kļūst par, iespējams, iecienītāko vietu laika pavadīšanai. Reizēm tur pat stāvvietu ir par maz.

Sakarā ar iepilānotajiem dabas lieguma “Pilskalnes Siguldiņa” takas infrastruktūras uzlabošanas darbiem, taka ir slēgta līdz šī gada beigām!

Autors: Dainis Bitiņš

ILONAS DALECKAS „KRĒMU PARADĪZE”

7. oktobrī Ambeļu bibliotēkas interešu klubā „Radošā laboratorija” norisinājās tikšanās ar konditori-amatieri Ilonu Dalecku. Pasākuma dalībniekiem tika piedāvātas brīnišķīgas tortes, kuras varēja nogaršot, novērtējot smalko darbu un šo konditorejas izstrādājumu lielisko garšu. Malkojot kafiju, Ilona dalījās ar izstrādājumu receptēm un pagatavošanas noslēpumiem, kurus nevarēs sameklēt nevienā pavārgrāmatā. Bet, kā nu bieži gadās, katra saimniece ir arī autore, jo pielāgo receptes, veicot tajās izmaiņas. Tādēļ nav iespējams atrast vienādas garšas pīrādziņus vai tortes. Visi izstrādājumi ir ekskluzīvi. Meistara iemaņas tiek iegūtas mēģinājumu un kļūdu ceļā.

Mums radās lieliska iespēja satikt pozitīvi noskaņotu personību ar daudzpusīgām interesēm, cilvēku, kas sarežģītajā karantīnas laikā neļāvās grūtsirdībai, bet izmantoja



laiku lietderīgi. Ilona pārvērtā savu aizraušanos ar kulināriju nodarbē, kas nes peļņu un pat varētu kļūt par viņas jauno profesiju. Šo prasmju apgūšanai Ilona izmantoja interneta resursus – maksas kulinārijas kursus. Tagad viņa pilnveido savas zināšanas, izmantojot dažādus avotus. Viņas tortes jau ir kļuvušas par daudzu svinību rotājumu un ir ļoti pie-

prasītas.

Ik reizi pārliecinos, ka talantīgs cilvēks ir talantīgs it visā! Iespējams, šis piemērs pamudinās arī kādu citu izmēģināt savus spēkus, iesaistoties jaunā interesantā nodarbē.

Atzišos, kad es uzsāku šo rakstu, mani nedaudz mocīja sirdsapziņa – piedāvāt jūsu uzmanībai kalorijām bagātus saldus ēdienus, kas mūsdienās



ir īsts izaicinājums veselīgam uzturam. Taču ir pienācis rudens un kļūst aizvien vēsāks, līdz ar ko rodas nepārvarama vēlme iedzert karstu tēju ar kādu našķi. Ir laiks pāršķirt kulinārijas ābecei nākamo lappusi un izmēģināt kādu jaunu un gardu recepti. Bet, ja jums kaut kas neizdosies, vērsieties pie mūsu Ilonas!

Paldies Ilonai un visiem pa-

sākuma dalībniekiem par patīkami pavadīto laiku!

Pasākums norisinājās, ievērojot spēkā esošās epidemioloģiskās drošības prasības.

*Materiālu sagatavojusi:
Zoja Rubene*

PAR UZŅĒMĒJU VAR KĻŪT JEBKURĀ VECUMĀ

Visu mūžu nostrādājusi vienā darba vietā – bankā, mūsu novadniece Bernarda Kezika bija laimīga atgriezties laukos, savu vecāku mājās. Taču nevis, lai mierīgi pavadītu vecumdienas klēpī saliktām rokām, bet lai izbaudītu dzīves mirkļus, aktīvi darbojoties un apgūstot arvien kaut ko jaunu. Mirnija ciematā Laucesas pagastā abi ar vīru Valēriju Zaharovu izveidojuši mājīgu vidi, kur iegriezies beidzamajā laikā mēdz arī pilnīgi sveši cilvēki. Viņus vasarā vilina zilais lavandas lauks un nu arī jauns pakalpojums, ko saimnieki var piedāvāt, pateicoties pašvaldības atbalstam.

Ar sirdi tēva sētā

Pie mājas aug 50 gadus vecs valriekstu koks. To kādreiz iestādījis Bernardas tēvs. Kad bijusi doma pārdot lauku mājas, tieši riekstkoks viņiem licis pārdomāt, jo tā ir dzīva piemiņa no tēva, kas ik gadu dāvā dāsnu riekstu ražu.

Bernarda ar sajūsmu stāsta, ka pensijā cenšas izbaudīt katru dienu. Nekas neesot labāks, kā rītos baudīt tējas tasi ārā, klausoties pieklusinātās kaimiņu balsis un dabas skaņas. Turklāt viņa neesot no tiem, kam patīk sēdēt pie televizora. Abi ar vīru esot, tā teikt, uz viena radoša viļņa, tāpēc viņu māja un tās apkārtnē pārtapusi par ļoti omulī-



gu vietu, kur pašiem patīk atrasties un uzņemt ciemiņus.

Bernardai ir milzums ideju, ko viņa izmanto interjerā, turklāt katram gadalaikam cenšas veidot atbilstošu mājas un pagalma noformējumu.

Lavandas smarža

Pirms pāris gadiem par Bernardas sirdslietu kļuva lavanda. Aiz mājas laukā iestādījusi pirmos lavandu krūmus, kas pamatīgi cieta no ziemas sala. Pēc gada iestādījusi vēl vienu lauku, kas šovasar bijis īpaši košs. To pamanījuši arī garāmgājēji, tāpēc itin bieži saimniekiem lūgta atļauja sarīkot lavandas laukā fotosesiju. Attīstot šo ideju, turpat pie lavandas lauka vasarā tika uzlieta lapene, kur ciemiņi var nesteidzīgi baudīt tēju. Lavandas

krūmus saimniece pati formē, bet starp krūmiem ieklāj plēvi, lai meitenes fotosesijas laikā nesabojātu savus tērpus.

Bernarda iemācījusies likt lietā arī lavandas ziedus, radot jaukus suvenīrus, kas lieliski noder dāvanai. No linu auduma šūdinātos nelielos maisiņos saliktie ziedi ir gluži kā smaržu mākonis, kas, rokās pabužināts, izplata savu aromātu un nomierina prātu.

Bernarda stāsta, ka līdzās lavandai šovasar ligojās arī neliels rudzu lauks, ko vēlāk abas ar mūsu plāvušas ar vecajiem sirpjēm. Tādejādi ļāvušās bērniņas atmiņām, kad gāja talkā vecākiem plaut rudzus un siet kūļos. Salmi noderēšot ziemā puzuru izgatavošanai.



Zeme šajā vietā esot auglīga, taču lielu postu nodarot zemesvēži un ūdenszurkas, tāpēc saimnieki neredz jēgu stādīt dārzenus, bet nolēma izveidot zālāju, iestādīja lavandu, lai ir skaista ainava pie mājas.

Kubuls atpūtai

Savu bērnu iedrošināta Bernarda šovasar nolēma piedalīties Augšdaugavas novada pašvaldības grantu konkursā ar jauno uzņēmēju projektu par pārvietojama kubula iegādi. Projekta īstenošanai pašvaldība piešķīra 3625 eiro, vēl pāri tūkstotim eiro nācās ieguldīt pašiem, jo uz projekta īstenošanas brīdi cenas jau bija krietni augšā.

Kubuls ir kā sava veida atvērtais SPA ķermenim. Guļot siltā ūdenī, var raudzīties zvaigznēs un relaksēties pēc

smagas darba nedēļas. Valērijs iepilda kubulā ūdeni un rāda, kā to izkurināt ar malķu, lai iegūtu vēlamo ūdens temperatūru. Pilnīgai labsajūtai var ieslēgt gaisma, burbuļu masāžu un mūziku. Šo iekārtu saimnieki piedāvā iznomāt tiem, kas vēlas izbaudīt siltu burbuļvannu zem klajas debess.

Bernarda sapņo, ka ar laiku izbūvēs pirti un izveidos vēl lielāku lavandas lauku, kur vasarā varēs atpūsties starp lavandas rindām, izbaudot šo burvīgo nomierinošo aromātu.

*Teksts: Inese Minova
Foto: Dainis Bitiņš*

AKTĪVS SENIORS PILSĒTĀ UN LAUKOS

Pašā rudens lapkritī, kad ārā saules stari vijas ar vējā norautām lapām, Bebreņu kultūras namā pulcējās Brīvo mākslinieku apvienība no Daugavpils un seniori – projekta „Brīvprātīgā darba veicināšana senioru dzīves kvalitātes paaugstināšanai” dalībnieki. Atskaites pasākums, veltīts Starptautiskajai senioru dienai, noritēja, ievērojot visus Covid-19 drošības noteikumus. Kultūras nama zāli rotāja mākslinieku gleznas, svētku noskaņojumu veicinošas kompozīcijas, atraktīvi noformētas pateicības dāvanas un fotogrāfijas. Katra fotogrāfija projekta dalībniekiem atsauc atmiņā kādu no pasākumiem, kurā viņi piedalījušies septiņu mēnešu laikā: tikšanās, semināri, lekcijas, diskusijas, apsveikuma izbraukumi, radošās darbnīcas, apkārtnes uzkopšana un apzaļumošana, pašdarbības kolektīvu koncerts, tūristu apkalpošana u.c.

Pateicības vārdi un intere-

santie stāstījumi par projekta aktivitātēm sekoja cits citam. Māksliniece Elita Gudziševska ar saviem kolēģiem no Daugavpils pateicās Bebreņu pagasta pārvaldei par iespēju parādīt savus mākslas darbus ārpus pilsētas un piedāvāja Bebreņu vizuālās mākslas kopai „Varavīksne” piedalīties kopprojektā „Putni”. Savukārt Bebreņu pagasta pārvaldniece Benita Štrausa pateicās gan māksliniekiem, gan aktīvajiem pagasta senioriem par darbu, ko viņi iegulda, sagādājot patīkamus mirkļus citiem.

Pasākuma dalībnieki tika iepazīstināti arī ar projekta galvenajiem uzdevumiem un rezultātiem, jo projekta īstenošanas laikā radās iespēja vecāka gadagājuma iedzīvotājus vairāk iesaistīt brīvprātīgajā darbā, veicinot starppaaudžu mācīšanās pieredzi un nevalstisko organizāciju sadarbību. Projektā piedalījās sešas Latvijas Sarkanā Krusta biedrības komitejas:



Daugavpils pilsētas, Daugavpils-Ilūkstes novadu, Vidzemes, Cēsu, Viduslatvijas un Bauskas komiteja. Mūsu komitejas ietvaros projektā iesaistījās 131 iedzīvotājs no 9 līdz 93 gadu vecumam un tika aptverti gandrīz visi apkārtnē pagasti. Tāpat projektā darbojās dažādas iedzīvotāju grupas – maznodrošinātie, cilvēki ar īpašām vajadzībām, vientuļie cilvēki, studenti,

audzēkņi, skolēni un seniori. Projekta aktivitātes vēl notiks gan oktobrī, gan novembrī.

Pasākuma laikā brīvprātīgie seniori, kuri aktīvi darbojās projekta īstenošanā, dalījās ar saviem iespaidiem par spilgtākajām aktivitātēm. Par jautrību pasākuma laikā parūpējās tā vadītāja Rita Žagata, bet muzikālo pavadījumu rotaļu laikā nodrošināja Alvīne Formanicka. Lielu

paldies vēlos pateikt Lorijai Kaminskai, kas piedalījās pilnīgi visās projekta aktivitātēs, fotografējot tās un noformējot preses relīzes. Liels paldies visiem, kas dāvāja pašu dārgāko – savu laiku, sagādājot patīkamus mirkļus sev un pārējiem. Mēs kārtējo reizi pārliecinājamies, ka darbošanās komandā un sabiedrībai par labu uzlabo garastāvokli, veido pozitīvismu un palīdz aizmirst par savām likstām un problēmām, kā tas tika apliecināts arī projekta ietvaros aktīvākajiem senioriem organizētajā nometnē Koknesē.

Raksts ir sagatavots ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par raksta saturu atbild biedrība „Latvijas Sarkanais Krusts”.

*Ērika Naglinska,
projekta reģionālā
koordinatore LSK Daugavpils
– Ilūkstes novadu komitejā*

“ZELTLAPĀS” GATAVOJAS JAUNAJAI SLĒPOŠANAS SEZONAI



Bebreņu pagasta “Zeltlapās”, kur atrodas vietējā slēpošanas bāze, pamazām notiek rosība, gatavojoties jaunajai ziemas sezonai, kad ciemos tiks gaidīti distanču slēpošanas cienītāji. Sadarbībā ar Lauku Atbalsta dienestu, Daugavpils un Ilūkstes novadu partnerību “Kaimiņi” un ar pašvaldības atbalstu biedrība “Bebreņu pagasta slēpošanas, skriešanas klubs “BEBRA”” ir īstenojusi projektu “Distanču slēpošanas trases sagatavošanas aprīkojuma un veselīga dzīvesveida mācību klases atjaunošana”. Biedrības vadītājs Jānis Puida pamazām iekārto jaunās telpas un gatavo iegādāto inventāru slēpošanas sezonai.

Jāņa ģimenē distanču slēpošana ir tuva jau trijās paaudzēs. Šo sporta veidu ģimenē uzsākuši vecmāmiņa Valērija Puida un turpināja Jāņa tētis Andis, kurš kandidēja pat uz olimpiskajām spēlēm Albēvilā.

Pats Jānis ar distanču slēpošanu sācis nodarboties no 15 gadu vecuma, ir kļuvis par Latvijas čempionu un 23 gadu vecumā piedalījies Pasaulē čempionātā Itālijā. Neilgi pēc tam savu sportista karjeru pārtraucis veselības problēmu dēļ, bet distanču slēpošana viņa ģimenē ir tuva sir-dij joprojām.

“Zeltlapās” ir gleznaina pauguraina ainava. Te Jānis savai ģimenei radījis mājīgu dzīvesvietu, bet viņa tēvs savulaik te saskatīja piemērotu vietu slēpošanas trases izveidei. Pirms

tam jau tika veidotas distanču slēpošanas trases Bebreņu apkaimē gan kluba treniņiem, gan vietējo atpūtai, bet “Zeltlapās” tēvs pirms daudziem gadiem īstenojis savu sapni par slēpošanas bāzes izveidi.

“Doma par tūrismu sākās 2011. gadā, kad realizējām pirmo veselīga dzīvesveida mācību klases projektu, kas mums vairāk saprotams kā slēpju māja. Un tad apkārt arī veidojām to distanču slēpošanas trasi. Brauca cilvēki gan no Bebreņu, gan Ilūkstes novada. Ik svētdienu un sestdienu kāds parādījās arī no Rīgas un tālākiem reģioniem,” stāsta Jānis.

Izveidotā slēpošanas bāze kļuva par iemīļotu vietu, kur atpūsties sniegotā ziemā. Diemžēl visi sapņi un paveiktais izplēnēja pelnos ugunsnelaimē, kas izcēlās pirms diviem gadiem. *“Tas bija liels trieciens, jo šeit tika krāta visu gadu pieredze un liecības par mūsu paveikto, gan medaļas, gan diplomu, gan dažādi žurnāli un pieraksti, dienasgrāmatas un arī tas viss inventārs, kas mums bija izveidots, uzturēts un saglabāts, viss aizgāja postā.”*

Lai arī zaudējums bija milzīgs, Jānis rokas nenolaida un meklēja iespēju visu atjaunot. Radās iespēja pieteikties projektu konkursā un piesaistīt finansējumu bāzes atjaunošanai.

“Par laimi mūsu ideju atbalstīja. Nevarējām gan īstenot pilnā apmērā, kā tas bija paredzēts, ar sniega motociklu, jo ir mainīju-



šies noteikumi, bet būvniecības izmaksas izdevās neseģt un arī daļu slēpošanas inventāra mēs varējām nodrošināt tūristiem. Šoziem mēs varēsim atkal piedāvāt šo iespēju un centīsimies to darīt pilnā apmērā,” stāsta Jānis Puida.

Distanču slēpošana esot ļoti populāra un pieprasīta. Aizvadītā ziema bija ļoti sniegotā, cilvēki labprāt devās slēpot, viss slēpošanas inventārs veikalos ticis izpirkts. Turklāt tobrīd tika ieviesti dažādi ierobežoju-

- dažādu izmēru slēpes, nūjas un zābakus. Kopumā noma tiks piedāvāti 10 distanču slēpošanas komplekti gan bērniem, gan pieaugušajiem. Jaunajā ēkā biedrība ir iekārtojusi arī nelielu virtuvīti, apmeklētājiem tiks piedāvātas siltas pārgērbšanās telpas un kvalitatīva distanču slēpošanas trase dažāda līmeņa slēpotājiem. Apmeklēt slēpošanas bāzi aicināts ikviens slēpošanas sporta entuziasts.

“Tiklīdz uzkrītis pirmā sniega sega, sāksim gatavot distanču slēpošanas trases. Laipni aicinām visus no tuvākiem un tālākiem nostūriem, entuziastus un vienkārši sportot gribētājus un laba brīvā laika pavadītājus uz Bebreņu “Zeltlapām”, kur ir kluba SSK Bebra bāze. Šeit mēs piedāvāsim distanču slēpošanas trases gan iesācējiem, gan arī profesionāļiem, kā arī slēpošanas inventāru un noteikti arī siltu tēju. Strādāsim, lai pašiem būtu prieks un arī citi gribētu braukt atkal un atkal!” saka Jānis Puida.

Biedrība “Bebreņu pagasta slēpošanas, skriešanas klubs “BEBRA”” Bebreņu pagasta “Zeltlapās” realizēja projektu Nr.19-03-AL28-A019.2201-000003 “Distanču slēpošanas trases sagatavošanas aprīkojuma un veselīga dzīvesveida mācību klases atjaunošana” Latvijas Lauku attīstības programmas 2014. – 2020.gadam apakšpasākuma 19.2 “Darbības īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju” aktivitātes 19.2.2 “Vietas potenciāla attīstības iniciatīvas” ietvaros.

Projekta ietvaros tika atjaunota uguns nopostītā slēpošanas bāze – uzbūvēta mācību klase slēpotājiem, kurā varēs iznomāt slēpošanas inventāru

Teksts un foto: Inese Minova

PERSONĪBA

SOCIĀLAJĀ DARBĀ NODER RADOŠUMS

Ārija, Marianna, Ija, Anita, Regīna, Aija, Stella, Ausma, – tie nav tikai sieviešu vārdi kalendārā. Tā saucas trauku servīzes, kas savulaik ražotas Rīgas Porcelāna rūpnīcā. Liksnietes Elvīras Vorošenas privātkolekcijā ir 24 servīzes, kuras viņa vairākus gadus komplektējusi, meklējot iztrūkstošos traukus malū malās. Taču trauki nav vienīgā Elvīras aizraušanās. Viņas sirdslieta ir peonijas, ceriņi un Liksnas parks, bet ikdienas darbs – palīdzēt mazaizsargātajiem pagasta ļaudīm.

Darba stāžs pagastā – 40 gadi

Šogad aprit 40 gadi, kopš Elvīra uzsāka savas darba gaitas Liksnā. Būdamā pēc izglītības bērnudārza audzinātāja, Elvīra paguva pastrādāt Jaunjelgavas bērnudārzā, bet ar to pedagogiskā pieredze arī beidzās. Izgājusi pie vīra 1981. gadā, Elvīra atgriezās dzimtajā pusē. Pirmie gadi veltīti bibliotēkāres darbam Liksnas pagasta bibliotēkā. *“Kad atrācu no bērnudārza uz bibliotēku, galva dunēja no kļūsuma,”* jautri teic Elvīra. Darbs bibliotēkā bijis miļš, no tā laika pati aizrāvusies ar lasīšanu, un grāmata vienmēr ir pa rokai. Par nopelniem bibliotēkāres darbā Elvīra 2008. gadā ieguva titulu “Pagasta bibliotēkārs – gaismas nesējs”.

Taču enerģijas pārpilnā Elvīrai šis darbs šķitis pārāk mierīgs, tāpēc labprāt piekritusi papildus uzņemt sociālā darbinieka pienākumus.

Sociālā joma aizrāvusi, Elvīra pabeidza Sociālā darba un sociālās pedagogijas augstskolu “Attīstība” un ieguva sociālā darbinieka diplomu, nolēma pilnībā pievērsties šai jomai, bet bibliotēku nodeva citās rokās.

Liksnas parka feja

Sociālajā darbā Elvīra prot atrast radošumu. Pateicoties viņas uzņēmībai un idejām, pagasta atbalstam un bezdarbnieku darba rokām, pamazām tika sakopts aizaugušais Liksnas parks, kas ir kļuvis par vienu no skaistākajiem objektiem novadā. *“Pirmās takas domājām sev, lai aizietu uz avotiņu pēc ūdens. Tad sāka braukt kāzinieki, viens pēc otra tapa dažādi objekti, kur jaunlaulātajiem nofotografēties,”* stāsta Elvīra, vedot nelielā ekskursijā pa rudens izrotāto parku, kas top jau gandrīz divdesmit gadus un pamazām iet plašumā. Daudzi vides objekti, piemēram, kāpnes un tiltiņi, tiek atjaunoti, jo koks ar laiku sapūst. Elvīra te izveidojusi ceri-

ņu aleju, iestādot 18 ceriņu šķirnes, kas maija beigās pārsteidz ar savu krāšņumu. No dažādām mantām un lietām ir izveidoti interesanti vides objekti, piemēram, “Pulksteņvīrs” un “Pieneppūka”. Ainavā lieliski iederas vecas durvis un krēslī. *“Mums pat ir šis tas no Saeimas ēkas pagraba atlecis,”* atklāj Elvīra un rāda vecus gaismekļus, kas izkārti ugunsкура vietā. Tie nākot no Saeimas pagrabiem un bija paredzēti izmešanai, taču, pateicoties liksniešiem, ir nonākuši Liksnā un atraduši tālāku pielietojumu.

Kopā ar pagastu īstenoti vairāki parka labiekārtošanas projekti, nupat ar AS “Latvijas Valsts meži” finansiālu atbalstu iegādāti stādi un izgatavoti jauni soli, kas parādīsies parkā pavasarī.

Elvīru priecē, ka bezdarbnieki no šī procesa paši daudz iemācījušies un cenšas sakopt arī paši savu mājas vidi. Viņas darbaspēka komanda gan pamazām sarūk, jo daudzi t.s. simtlatnieki jau aizgājuši pensijā, jauniešu bezdarbnieku par laimi neesot, palikusi vien saujiņa ļaužu, kuriem vecuma dēļ grūti atrast vietu darba tirgū, toties viņu darba rokas noder pagastā.

Komandas darbs

Taču sociālais darbs nav saistīts tikai ar radošumu vien un ir krietni prozaiskāks. Ikdienā sociālajam darbiniekam jāstāpjas ar smagām situācijām, kas skar ģimenes konfliktus, cilvēku nabadzību, vardarbību ģimenē, alkoholismu un nāvi. *“Smagi ir pavadīt cilvēkus uz pensionātu, jo veciem ļaudīm tas ir sāpīgs brīdis. Viņi saprot, ka tas ir pēdējais brauciens un atpakaļ atgriezties savās mājās vairs nebūs lemts,”* saka Elvīra. Viņa uzsver, ka sociālā darbinieka diena var izvērsties pavisam citādi, nekā bija plānots, jo gadās situācijas, kuras nevar paredzēt. Elvīra uzsver, ka novadā ir ļoti stipra komanda, tāpēc vienmēr ir atbalsts jebkura jautājuma risināšanā. *“Mūsu vadītāja Anna vienmēr atgādina rūpēties un neaizmirst arī par sevi, savu ģimeni, censties vismaz brīvdienās atslēgties no svešām problēmām,”* saka Elvīra.

Šajā darbā ir ļoti svarīgi sevi pasargāt no izdegšanas. To palīdz paveikt vaļasprieki. *“Neesmu nekāda rokdarbniece, mūžā nevienu zeķi neesmu noadījusi. Citi dauza traukus, bet es pērku,”* smejas Elvīra. Brīvos brīžos viņa ņem rokā grāmatu, vasarā



rušinās savā dārzā, kur aug 42 šķirņu peonijas. Daudzas jau iepriecinājušas ar savu krāšņo rotu. Aizraušanās ar peonijām sākusies pirms diviem gadiem, kad viņa no ekskursijas Holandē atvedusi dažus stādus. Daudzas iestādītas tikai šogad, un Elvīra ar nepacietību gaida pavasari, lai ieraudzītu to krāšņo rotu.

Vairāk par visu sirdi silda trīs šķirņu mazdēli, ko dāvējis dēls Gatis un meita Gunta. Kad mazbērni brīvdienās atbrauc ciemos, mājās valdot īsta jautrība.

Trauki, kas rada sajūtas

Elvīras mājoklī viena istaba izskatās gluži kā muzeja ekspozīciju telpa, jo te plauktos izkārtoti neparasti trauki ar savu vēsturi un rozīnīti. Rīgas porcelāna rūpnīca jau sen beigusi pastāvēt, bet tās ražojumi turpina savu dzīvi. *“Tā ir ‘Rīga’ un ‘Sigulda’, šī ir servīze ‘Vasara,’”* savus dārgumus izrāda Elvīra. Daudzus traukus rotā ar roku veidoti zīmējumi, kas tiem piešķir īpašu vērtību. Elvīra ievākusi informāciju par katru servīzi, kad tā ražota un kas ir tās autors.

Aizraušanās ar Rīgas Porcelāna rūpnīcas trauku kolekcijām sākās ar dažām piena krūzēm, kuras Elvīra iegādājusies ikdienas vajadzībām. Tās piesaistīja uzmanību ar atšķi-

servīze “Ārija” ar putniņiem, to bijis visgrūtāk sakomplektēt. Viss sācies ar vienu kanniņu, un pamazām atradies viss vajadzīgais. Elvīrai izdevies savākt vairākas servīzes no sērijas “Stella”. Katrai servīzei esot savs stāsts, piemēram, zaļo “Stellu” Elvīra nopirkusi no kādas meitenes, kuras mammai tā bijusi kāzu dāvana 1962. gadā. Tā kā jaunieta devās projām no Latvijas, servīzi nolēma pārdot.

Elvīras kolekcijā ir daudz trauku ar putnu attēliem, tie ir dažādi pat vienas servīzes ietvaros. Piemēram, servīzē “Mednieku Ārija” ir izmantoti gan putnu, gan dzīvnieku attēli.

Daudziem traukiem vēl nav pilns komplekts, piemēram, kolekcijā ir krūzītes no servīzes “Tauta”, kas ražotas pagājušā gadsimta vidū.

Ir arī daži trauki no Kuzņecova fabrikas laikiem. Viens no tiem ir īpašs šķīvītis, kas Elvīrai saistīts ar bērnības atmiņām, jo uz tāda vecāmāte uzglabājusi svaigi kultu sviestu un sauca to par spotkeņu. *“Te, lūk, ir Kuzņecova terīne. To mūsu darbības biedrs atrada radu kūti, tajā bija bērti graudi zirgam. Diemžēl vāka nav, bet trauks saglabājies. Tūlīt nāk atmiņā Emīla nedarbi,”* saka Elvīra. Trauki atrasti gan Igaunijā, gan Lietuvā. Tas tikai liecina, ka Rīgas porcelāns bijis ļoti iecienīts arī ārpus Latvijas.

Elvīra rāda divus ar porcelāna mežģinēm apdarinātus kūku šķīvjus, kas šķiet tik trausli, ka bailes pat rokās ņemt, kur nu vēl izmantot galda klāšanā. Daudzi trauki Elvīras ģimenē agrāk lietoti ikdienā, daži laika gaitā saplīsa, jo tolaik neviens neesot aizdomājies, ka tiem ir kāda vērtība. Tagad Elvīra pa retam atļaujas iemalkot tēju vai kafiju no kādas servīzes un atzīst, ka no šiem traukiem dzēriens šķiet daudz gardāks.

Ziemassvētkos Elvīra galdā liek īpašo servīzi “Sarkanie ziedi”, ko saņēma dāvanā pirms 30 gadiem. Daudzi šķīvji bija saplīsuši, taču izdevies atrast to vietā citus.

Lai arī plaukti jau pilni ar traukiem, Elvīra atzīst, ka gan jau vēl kāds eksponāts noteikti nāks klāt.

Teksts un foto: Inese Minova

Lielāks retums kolekcijā ir

PERSONĪBA

LAUKSAIMNIECĪBA IR UNIKĀLA UN ORIGINĀLA NOZARE. KATRU DIENU ESI GAN AGRONOMS, GAN VETĀRSTS, GAN FINANSISTS. LAUKSAIMNIEKAM JĀBŪT DAUDZPUSĪGAM UN ZINOŠAM!

Kristaps Averjanovs ir jauns cilvēks ar savādāku skatu uz lietām – kā būtu jābūt. Viņš nekaunas, ka ir lauksaimnieks. Dzimis un uzaudzis Prodes pagastā, pabeidzis Subates pamatskolu, mācījies Aknistes vidusskolā, ieguvis inženierzinātnes grādu enerģētikā un elektrotehnikā Rīgas Tehniskajā Universitātē. Dzīvo kopā ar brāli, vecākiem un vecvecākiem Augšdaugavas novada Prodes pagastā mājās “Salenāji”. Pirmās iemaņas dzīvē, mīlestību pret darbu un tagadējās nodarbošanās virziena izvēlei pamatus ir likusi jaunā lauksaimnieka vecākā paaudze, no kuras allaž ir, ko mācīties. “Es nekaunos, ka esmu lauksaimnieks” – saka Kristaps. “Atceros, gan bērnībā, gan skolas gados, kad bija vasaras brīvlaiki – tie pagāja, palīdzot vecākiem saimniecībā. Vasarā bija siena vākšana, rudenī kartupeļu rakšana. Tā arī guvu to pieredzi un rūdījumu, kas dzīvē noder aizvien. Es domāju, ka tas gan man, gan brālim un māsaī bija pirmie ieskaīti, ko savā dzīvē mēs varētu darīt. Galvenais ir mērķtiecība un motivācija. Sevi ir jāmotivē katru dienu. Lauksaimniecības nozare un lauksaimnieka amats ir tā nozare un nodarbošanās, kas sākumā daudziem šķiet nekas īpašs. Bet tā tas nav. Tā ir unikāla un oriģināla nozare. Katru dienu esi gan agronoms, gan vetārst, gan finansists. Lauksaimniekam jābūt daudzpusīgam un zinošam. Nekad nevar paredzēt – kāds būs nākamais gads. Katram gadam piemīt savas īpašības. Tie pierāda, ka var būt sausumi vai lietūs sezonas nepārstāj, tā arī sakrājas dzīves un darba pieredze.”

Pabeidzot augstskolu, sākumā Kristaps plānoja palikt un strādāt lielpilsētā, bet saprata, ka pilsētas ritms, atmosfēra, saturs un forma nav priekš viņa. Kristaps stāsta: “Mani vilka uz laukiem, uz mājām. Man patīk vairāk lauki, klusums un miers, īpaši tuva man ir Subates puse un viennozīmīgi visa Ilūkstes apkārtnē. Šeit ir pārsteidzoša un fenomenāla fauna.”

Zemnieku saimniecība “Salenāji” pastāv kopš divdesmitā gadsimta deviņdesmitajiem gadiem, kurā saimnieko aizvien Kristapa vecāki Inese un Andris. Toreiz, mantojot zemi, viņi sāka savu nodarbošanos ar piena lopkopību. Savas jaunā

lauksaimnieka gaitas Kristaps uzsāka 2012. gadā, atgriežoties vecvecāku mājās Prodes pagastā no studijām Rīgā. Arī brālis Jānis, pabeidzot pēc gada Jelgavas Lauksaimniecības Universitāti, iegūstot lauksaimniecības tehnikas inženiera grādu, atgriezās “Salenājos”.

Ar saviem padomiem brāļiem palīdz māsa Kornēlija. Viņa ir ieguvusi Latvijas Lauksaimniecības Universitātē grādu agronomijas un lopkopības specialitātēs. “Ar savām zināšanām mēs veidojam daudzpusīgu spektru, lai veiksmīgi varētu darboties lauksaimniecībā,” stāsta Kristaps. Lauksaimniecībā viņš, kopā ar brāli saimniekojot, izmanto pašu zemi, kā arī tiek nomātas zemes no pašvaldības un privātām personām. “Sākumā man šķita, ka ar to pieredzi, kas man jau ir, pietiks, bet diemžēl, kā izrādījās, bija vajadzīgas lielākas iemaņas un prakse. Esmu ļoti pateicīgs saviem vecākiem par to, ka ieaudzināja mīlestību pret laukiem. Ja mēs, jaunie, kas esam lauku entuziasti un ekstrēmisti, tos nemilētu, mēs nebūtu palikuši laukos. Tā ir jau pirmā saikne ar zemi, kad bērns neapzinoties paņem rokās spaini un sāk šķirot kartupeļus no lielās kaudzes lauka vidū – tas sēklai, tas lopiem, šo ēdīsim paši. Tā bērnam rodas pamats un saprašana par lauku darbiem,” pārliecināts Kristaps. “Mēs ejam uz priekšu, paplašināmies. Patreiz zemnieku saimniecība “Salenāji” ir izaugusi līdz 130 ha. Saimniecība nodarbojas ar piena lopkopību, ko pārzina mans brālis Jānis. Es pats esmu pievērsies kartupeļu audzēšanai un graudkopībai. Sakarā ar vēso pavasari un karstajiem vasaras mēnešiem graudaugu ražas ir zemākas nekā pērn, arī kartupeļiem ražība ir viduvēja. Kā ikdienā viens otru atbalstām? Lauksaimniecība ir mūsu ģimenes kopējs bizness, visi darbojamies kopā, tikai tas, ka esam sadalījuši lauksaimniecības virzienus. Viens otram palīdzam ar padomu un savu palīdzīgo roku. Katram ir savas spējas, dotības, zināšanas ar ko, darbojoties kopā, varam viens otru papildināt. Es apbrīnoju savu brāli. Viņš pārzina ļoti labi tehniku, prot saklausīt visnīcīgāko kļūdu tajā. Vienmēr laicīgi cenšas salabot tehniku, lai nerastos lielākas problēmas,” stāsta Kristaps.

- Vai rakstāt arī kādus projektus, lai iegūtu Eiropas finansējumu?

Lai būtu iespēja saņemt Eiropas Savienības lauksaimniecības fondu finansējumu, esam rakstījuši un rakstām dažādus jauno lauksaimnieku projektus. Esam papildinājuši saimniecības tehnisko bāzi ar dažādu lauksaimniecības tehniku. Saimniecība ir jāpaplašina un jāmodernizē, līdz ar to esam sēdušies klāt jaunu projektu rakstīšanai.

- Ko esat paveikuši pēdējā gada laikā?

Saviem spēkiem esam uzceļusi angāru lopu turēšanai. Brālis rūpējas par 20 slaucamām govīm. Es, kā jau minēju, nodarbojos ar kartupeļu audzēšanu, un tas ir liels bonuss novada cilvēkiem, kartupeļi pie mums ir nopērkami. Tāpat esam arī aktīvi darbojušies pie tehnikas iegādes, aizaugušo zemju atgūšanas. Jo lielākā problēma ir zemes trūkums, nav tā, ka nav, bet pārsvarā lauksaimniecības zeme mūsu pusē ir gādīgu saimnieku rokās un tiek apstrādāta.

- Vai ir vēl kādas papildus nodarbošanās?

Papildus esmu Latvijas Jauno zemnieku kluba biedrs. Dalos arī ar savām idejām. Katru dienu mobilā telefona aplikācijā “Whats up” izveidotajā grupā, kluba biedri dalās ar savu pieredzi un dod savus padomus, iesaka ko jaunu. Šis diskusijas stiprina un motivē. Laukos darbojas un attīsta dažādas lauksaimniecības nozares stipri, gudri, mērķtiecīgi jauni cilvēki. Ir labi apzināties, ka esi viens no tiem daudzajiem Jauno zemnieku klubā – maza daļiņa no lielā zobrāta, kas darbojas un ierauj visā jaunajā un interesantajā. Jaunais Zemnieku klubs ir atvērts sadarbībai ar jaunajiem lauksaimniekiem.

- Esi guvis kādas dzīves atziņas pa šo laiku?

Savos trīsdesmit gados esmu sapratis, ka nekas nenotiek tāpat vien. Katram brīdim ir sava nozīme. Ko esi darījis pagātnē, būs sekas nākotnē. Ja neesi ko izdarījis, vari vainot tikai pats sevi. Ja esi ko izdarījis, kaut mēģinājis sava mērķa labad, tas būs pluss, bonuss un mierinājums sev. Viss notiek savā ritējumā un jāpaļaujas uz Augstāko – kā Dievs ir lēmis, tā būs, tā notiksies.

- Būt dabā, dzīvot, baudot

tās skaistumu un untumus, smagi strādāt un plūkt darba augļus gan pavasarī, vasarā un rudenī – ir nepārtraukta sevis un dabas izzināšana un mācīšanās. Ko esi iemācījies, sapratis?

Dzīvot un strādāt dabā – tas ir fantastiski. Katrs gads nes jaunus piedzīvojumus, sezonas beigās var secināt, ko

esam darijuši ne tā un ko esam veikuši pareizi. Lauksaimniecība ir sadzīviska harmonija ar dabu, un pie mums, Sēlijā, daba fascinē.

- Kāda ir bijusi sadarbība, strādājot savā nozarē?

Es ne mirkli nenožēloju, ka esmu atgriezies savās dzimtas mājās. Prodes pagastā un visā novadā dzīvo sirsniņi un jauki cilvēki. Ir bijusi sadarbība ar vairākām Prodes pagasta zemnieku saimniecībām, cieņa un liela pateicība šiem cilvēkiem par atsaucību un sadarbību. Tas ir labi, ka mēs varam viens otram palīdzēt. Zemnieks zemnieku pazīst vai tas būtu mazais, vidējais vai lielais zemnieks – visi mēs esam saistīti gan ar nodarbošanos, gan cilvēciskām attiecībām. Mēs apkopjam zemi, uzturam kārtībā laukus, mežus. Ja pabrauc pa novadu – skaisti! Novadā ir potenciāls, lai zemnieki ietu un darītu. Skats nākotnei rodas vienmēr ar to brīdi, kad sāk kaut ko darboties. Veiksmīga sadarbība ir bijusi ar Daugavpils Lauksaimniecības konsultāciju centru. Tur strādā ļoti pretimnākoši, atsaucīgi darbinieki, vienmēr palīdzējuši ar padomu. Arī Lauku atbalsta dienests vienmēr ir bijis atsaucīgs sniegt palīdzību, informāciju. Visiem, ar ko esam sadarbojušies, liela pateicība par veiksmīgo sadarbību!

- Kādi ir tavi vaļas prieki?

Kā nodarbošanās – hobijs un dzīvesveids ir pati lauksaimniecība. Patīk lasīt, sevišķi literatūru, dažādus žurnālus, materiālus, kas papildina zināšanas lauksaimniecībā. Man sirdslieta – ir atrašanās dabā. Patīk fotografēt, sevišķi dabu.



Arī ēdienu gatavošana ir mana sirdslieta. Brīvais laiks ir nosacīts, jo ir ikdienas pienākumi, laukos katra sekunde ir no svaira.

- Kāds ir tavš ieteikums novada cilvēkiem, kā arī jaunajiem cilvēkiem, kuriem ir vecvecāku mājas, lauki, kas gaida, lai tos apkoptu un rūpētos. Kāpēc būtu jāatgriežas?

Kāpēc atgriezties – mūsu saknes, mūsu soļi, pēdas paliek tur, kur esam reiz gājuši. Tos nevar izdzēst. Mēs esam izauguši, skolojušies ārpus novada, pat valsts, ja vēlme ir bijusi palikt citur, tomēr saknes liek griezties atpakaļ. Novēlu jaunajiem – nekad nepadoties, motivēt sevi, nezaudēt gribas spēku, pie katras kļūdas rodas jauna pieredze, nekas nenāk viegli. Viss rodas ar laiku. Pats galvenais ir – iet, krist, celties un pie sevis stingri pateikt: “Man taču viss izdosies!” Ja saknes sauc atpakaļ, tad jādočas atpakaļ – no kurienes esi nācis! Novadam novēlu – lai atgriežas jaunie savās vecāku, vecvecāku mājās un savā dzimtajā pusē un uzsāk ar kaut ko nodarboties. Jauni cilvēki novadā vienmēr būs vajadzīgi.

Ar jauno lauksaimnieku Kristapu Averjanovu no Prodes pagasta zemnieku saimniecības “Salenāji” sarunājās Aija Piļka, Ilūkstes pilsētas administrācijas sabiedrisko attiecību speciāliste

PERSONĪBU DZĪVESSTĀSTI

ANFIMS UDOVS - NAUJENES SABIEDRISKAIS DARBINIEKS

ANFIMS UDOVS
(03.09.1914. - 10.03.1983.)

1927-1930 Valsts Borovkas pamatskola
1930-1936 studijas Daugavpils Valsts skolotāju institūtā
1936-1937 dienests Aizputes pulkā kaprāļa pakāpē
1939-1941 skolotājs Tirzas sešgadīgajā skolā
1940-1941 skolotājs Naujenes tautskolā
1944-1945 skolotājs Grāveru 7-gadīgā skolā
1946-1948 Vecpils skolas (Naujenes pagasts) direktors
1948-1952 Višķu 7-gadīgās skolas direktora vietnieks

Izglītības darbinieks Latgales skolās

Pēc Daugavpils Valsts skolotāju institūta absolvēšanas 1936. gadā Anfims Udovs aktīvi iesaistījās Latgales skolu darbā. 1940. gadā viņam jau bija trīs gadu pedagoga darba stāžs. Viņš strādāja Grāveru, Tirzas, Naujenes, Vecpils un Višķu skolā. No 1946. līdz 1948. gadam A. Udovs strādāja krievu Vecpils nepilnajā vidusskolā par direktoru. 1907. gadā atklāto skolu apmeklēja bērni no dažādām vietām – Sandarišķiem, Zastenkiem, Pritikino, Dunskiem, Vasargelišķiem, Kreipāniem un Ničišiem. Bērni bija no dažādām ģimenēm, bet A. Udovs labi pārzināja gan latviešu, gan krievu valodu. Latviešu dzejas klasiķa Raiņa atziņas bija viņa dzīves un darba virzītājspēks. Par savu darbu A. Udovs saņēmis Daugavpils apriņķa Tautas izglītības nodaļas pateicību par labu skolēnu kolektīva priekšnesumu sagatavošanu un sniegumu Daugavpils apriņķa skolu pašdarbības skatē 1947. gada 11. maijā.

Koru vadītājs

Ārpus skolas darba Anfims Udovs aktīvi iesaistījās pagasta sabiedriskajā dzīvē. Viņš spēlēja ģitāru un akordeonu, skolā diriģēja kori un veidoja teātra uzvedumus. Vairākkārt A. Udovam tika izteikta atzinība par labu skolēnu ko-

lektīvu priekšnesumu sagatavošanu un izpildījumu vietējā un valsts mēroga skatēs. Viņš vadīja un sagatavoja Jezupovas Latvijas katoļu jaunatnes biedrības jaukto kori Latgales 1940. gada Dziesmu svētkiem. Tie bija lielākie Latgales Dziesmu svētki, kādi jebkad Austrumlatvijā notikuši. Visa lielā Latgales kora plūsma veidojās no aizsargu un armijas daļām, sabiedriskajām organizācijām, īpaši Katoļu Jaunatnes biedrības, dažādām mācību iestādēm – skolotāju institūtiem, ģimnāzijām un arodskolām. A. Udova vadītais Jezupovas Latvijas katoļu jaunatnes biedrības jauktais koris bija starp Dziesmu svētku 9869 dziedātājiem. Svētku koncertā jauktā kora tūkstošu balsis izskanēja septiņas latgaliešu tautas dziesmas. A. Udovs labi pārzināja latviešu, latgaliešu un krievu kormūziku. Viņam bija plaša skaņuplašu kolekcija. Par aktīvu piedalīšanos dziesmu svētku organizēšanā 1950. gadā A. Udovs saņēma Goda Rakstu.

Sabiedriskais darbinieks un Naujenes pagasta deputāts

Otrā pasaules kara laikā Anfims Udovs pildīja Daugavpils apriņķa Tautas Palīdzības Naujenes pagasta organizācijas sekretāra pienākumus. Kara laikā Tautas palīdzības organizācijas darbība bija ļoti nozīmīga – darbinieki ap-



Naujenes pagasta Vecpils skolas skolotāji un skolēni. 1. rindā centrā sēž direktors Anfims Udovs. Naujenes pagasts, 1946-1948



Latgales Dziesmu svētku dalībnieki – Jezupovas Latvijas katoļu jaunatnes biedrības koris, vadītājs Anfims Udovs [stāv 2. rindā 3. no labās] 16.05.1940

staigāja saimniecības, vācot pārtikas produktus un tālāk nododot tos trūkumcietējiem. Lai arī mazs bija Naujenes pagastā Tautas Palīdzības talcīnieku skaits – tikai 16, frontes cīnītājiem Tautas palīdzības organizācija bija savākusi 300 pārus cimdu, 60 pārus zeķu, 10 kaklautu, 60 pārus autu, 84 dvieļus, 2 kreklus un 2 kg vilnas. Trūkumā dzīvoja daudzas ģimenes, bet 95 ģimenēm materiālie apstākļi bija kritiski. Tām palīgā nāca Tautas Palīdzības organizācija. Atsaucīgie pagasta iedzīvotāji bija saziņojuši 1150 reihsmarkas. Tautas palīdzības sekretārs A.

Udovs Naujenes pagasta valdē reģistrēja lauksaimniekus, kas vēlējas pie sevis uzņemt bez apgādniekiem palikušās ģimenes un pilsētas bērnus. Jau pēckara gados – 1948. gada 20. janvārī Anfims Udovs tika ievēlēts par Naujenes pagasta deputātu.

Stāstu sagatavoja Naujenes Novadpētniecības muzeja vecākā speciāliste Māra Kampāne un muzeja direktore Evita Kusiņa-Koļesnika

LIETUVIEŠI VĒLAS SADARBOTIES KULTŪRAS UN KAPU APSAIMNIEKOŠANAS JOMĀ

Šoruden Augšdaugavas novadā viesojās delegācija no Rokišķu rajona. Rokišķu rajona domes priekšsēdētāja galvenais padomdevējs Vitauts Saulis un citi pašvaldības pārstāvji tikās ar Augšdaugavas novada pašvaldības domes priekšsēdētāja 1. vietnieku Aivaru Rasčevski, izpildītājiem Vandu Keziku un viņas 1. vietnieci Ināru Natarovu, kā arī Kultūras pārvaldes vadītāju Ināru Mukāni, lai pār-

runātu turpmākās sadarbības iespējas, tostarp kultūras un kapu apsaimniekošanas jomā.

Viesus interesēja notikušās administratīvi – teritoriālās reformas ieviešanas gaita. Lietuvas pārstāvji pastāstīja, ka viņi daudzas reizes bija viesojušies Sārtēnē, lai atdotu godu lietuviešu karavīriem, kas bija piedalījušies 1919. – 1920. gada kaujās. Ciemiņiem ir zināmas arī citas lietuviešu karavīru kapu vietas

mūsu novadā, piemēram, Sventē, kur pie baznīcas ir apglabāts viens kareivis.

Eglaines piemineklis kritušajiem Lietuvas karavīriem

Piemineklis ir uzstādīts 1919.–1920. gada kaujās kritušajiem Lietuvas karavīriem, kas 1931. gadā šeit tika pārapbedīti no apkārtējiem pagastiem. 6,5 m augstais piemineklis celts

1932. gadā par Lietuvas valsts līdzekļiem pēc tēlnieka S. Stanišauska meta, to vainago jaunavas figūra – Lietuvas simbols, kas tur rokās plāksni ar Sv. Jura bāreljefu, pie tās kājām kritis karavīrs ar šauteni blakus. Apakšā centrā krustā sistā Kristus tēls. Pieminekli veidoja lietuviešu skulptors Stasis Stanišauskas. Tas atrodas Eglaines pagastā, Sārtēnes katoļu un luterāņu kapos.

Uz tā atrodas uzraksts lietuviešu un latviešu valodā: “Žuvusiems Lietuvos kariams 1919. - 1920” jeb “Lietuvas kritušiem karavīriem.” Tālāk lietuviešu valodā: “Ceļinieks, pasaki Lietuvai, ka mēs kritām, Tēviju aizstāvēdami.” Piemineklis celts par Lietuvas valsts līdzekļiem.

turpinājums 12. lpp. ►►►

►►► no 11. lpp.

Pirmajā pasaules karā kritušā lietuviešu karavīra kaps Sventes pagastā

Tajā ir apbedīts Latvijas Atbrīvošanās karā kritis Lietuvas armijas karavīrs. 1931. gada jūnijā Lietuvas Karavīru kapu kopšanas komisija uz kapa uzstādīja tipveida betona krustu, kurā iegravēts kritušā vārds un nāves datums.

Kaps atrodas Sventes katoļu baznīcas dārzā uz dienvidiem no baznīcas pie mūra sētas. Kapu iezīmē ar lietām cementa apmalītēm norobežots taisnstūrveida laukums, pildīts ar sīkām šķembām. Virs tām taisnstūrveida lieta cementa plāksne ar krustu virsū. Austrumu galā kapa plāksne un balti krāsots metāla krusts. Sventes kapos ir vairāki lietuviešu karavīru apbedījumi, kādēļ šis apbedīts pie baznīcas, ziņu nav.

Lietuvas armijas karavīru kapi atrodas arī vietējos Sventes kapos, kur ir apglabāti 5 karavīri. Savukārt Subatē ir 1919. - 1920. g. kritušo lietuviešu un latviešu brīvprātīgo karavīru kapi.

Vēsturisks konteksts

Latvijas vēstneša 1998. gada 13. februāra raksts (Nr. 38/39 Mēs visi Baltijā) vēstī: "Kopkapi Eglainē (agrāk Lašu pagasts) lietuviešu cīnītājiem sakārtoti 1931. un 1932. gadā, tad arī uzbūvēts pieminekļis. Par to laikrakstā "Jaunākās Ziņas" plašāk pastāstījis Lietuvas militārpārstāvis Rīgā pulkvedis Jakutis. 1932. gada 29. septembrī: 1919. un 1920. gadā mūsu karaspēks, atspiezdams lieliniekus, sasniedza Daugavas krastus. Šis Latvijas stūrītis ir bagātīgi slacīts Lietuvas dēlu asinim. Cīnoties plecu pie pleca ar latvju partizāniem, šie krituši ap 30 un ievainoti ap 120 Panevėžys grupas karavīru. Arī daudzi Ukmergē grupas karavīri nolikuši sa-



vas galvas Daugavpils, Grīvas, Kalkūnes apkaimē.

1929. gadā mūsu Brāļu kapu komitejas priekšsēdētājs pulkvežleitnants Augustausks, toreizējā Latvijas militārpārstāvja pulkveža Indāna pavadīts, apmeklēja bijušās cīņu vietas Latvijā un ar vietējo iedzīvotāju palīdzību atrada aizmirstos varoņu kapos.

1931. gada jūnijā komitejas sekretārs kapteinis Jakšts pa mežiem un laukiem savāca 30 brīvības cīnītāju trūdus. Vairums ģindeņu bija bez šķirstiem. Dažu ģindeņu kauli bija sadragāti. Pēc iedzīvotāju nostāstiem, lielinieki 1919. gadā Lašu pagastā sagūstījuši ievainotu lietuvju kareivi un nosītuši ar akmeņiem. Arī viņa trūdus uzgāja zem akmeņu kaudzes.

Kritušo atbrīvotāju trūdus savāca lielā šķirstā, un 19. jūnijā Lašu kapsētā notika klusas bēres. Sēru ceremoniju izpildīja prāvests Stulģinskis, kura runu asarām acis noklausījās pulciņš lietuvju. Svaigo kapu vietējās lietuvju jaunavas appušķoja lauku puķu vainagiem.

Šovasar Lietuvas Brāļu kapu komiteja sekretārs un tēlnieks Stanišausks trijās nedēļās uzcēla varoņpieminekli Lašu kapsētā."

Asas cīņas Pirmā pasaules kara izskaņā

Latvijas Valsts portāls (2015. gada 18. septembrī; Autors: Dr.hist., profesors Ēriks Jēkabsons):

"Lietuvas armija 1919. gadā karoja Ilūkstes apriņķa teritorijā. Augusta beigās aktuāls kļuva jautājums par Daugavpils un apriņķa turpmāko piederību, par ko tika uzsāktas sarunas jau Parīzes Miera konferencē. Lietuvas armija jau jūlijā bija ar kaujām iegājusi bijušās Kurzemes guberņas Ilūkstes apriņķī, bet augusta beigās (29.augustā) ieņēma Ilūksti un uz laiku arī Grīvu. Kaujās piedalījās arī Lietuvas armijas atsevišķās (vēlāk - otrās) brigādes Speciālā Mariampoles bataljona sastāvā esošā 1. baltkrievu rota, kas 28.augustā durkļu cīņā pie Šēderes muižas zaudēja vienu kritušo virsnieku un četrus karavīrus. Daudz kritušo bija arī lietuviešu vienībās. Latvijas valdība šajā laikā bija informēta par lietuviešu teritoriālajām pretenzijām pat uz Daugavpili. Kārlis Ulmanis Lietuvas tirdzniecības un rūpniecības ministram Jonam Šimkum Rīgā skaidri lika noprast, ka nevēlas, lai lietuvieši ieņemtu Daugavpili. Kaujās no 30. augusta līdz 4. septembrim latviešu sarkanie strēlnieki un igauņu brigāde nepieļāva poļu



un lietuviešu pārceļšanos uz Daugavas labo krastu un noturēja priekštilta nocietinājumus Grīvā. Sarkanajiem latviešu strēlniekiem pat izdevās padzīt lietuviešus no viņu 1. septembrī ieņemtajiem Kalkūniem, taču drīz latviešus no turienes atspieda poļu pārspēks. Jau augustā Lietuva pieprasīja atzīt par tai piederošu Ilūkstes apriņķa daļu līdz līnijai 5 kilometrus uz ziemeļiem no Ilūkstes-Eglaines-Subates ceļa. Nesaskaņas sākās septembrī. 23. septembrī Aknīstē tikās Ilūkstes un Rokišķu apriņķa priekšnieki un militāriestāžu pārstāvji. Tikšanās beidzās bez rezultātiem, jo lietuvieši vēlējās, lai Latvijas iestādes iespaidotu iedzīvotāju pakļauties Lietuvas iestāžu rīkojumiem. Savukārt 26. septembrī Ilūkstes apriņķa priekšnieks devās uz Lašu, Stelles un Sventes pagastu, lai dotu rīkojumu organizēt pašvaldības. Uzdevums palika neizpildīts, jo Stelles pagastā viņš sastapās ar Lietuvas Zarasu apriņķa priekšnieku, kurš bija tur ieradies tādā pašā nolūkā. 1919. gada beigās Rīgā notika slepenas latviešu un poļu virspavēlniecību pārstāvju sarunas, kas beidzās ar militārās sadarbības līguma parakstīšanu. Saskaņā ar to 1920. gada 3. janvārī Dienvidlatgalē sākās kopējs uzbrukums, kura rezultātā

līdz mēneša beigām no lieliniekiem tika atbrīvota visa Latvija. Tomēr Lietuvas armijas vadība, analizējot operatīvo stāvokli, nojauta varbūtējos poļu mērķus un decembrī sāka koncentrēt savas karaspēka vienības Subates rajonā. Tas varēja nozīmēt nopietnu gatavošanos Daugavpils ieņemšanai. 30.decembrī toreizējais Lietuvas ārlietu ministrs Augustīns Voldemars atbildēja, ka viņa valsts "neizšķirs jautājumu vienpusēji", uzskata par savām "Kurzemes guberņas lietuviskās daļas" un pretendē uz Daugavpils cietoksni, kurš ir "Lietuvas galvaspilsētas Viļņas atslēga" un ne no vēsturiskā, ne etnogrāfiskā viedokļa nepieder Latvijai. Lietuviešu vēsturnieks Z. Butkus atzīst, ka A. Voldemars un daži citi politiķi šajā laikā realizēja nesaprotīgu, dažkārt ambiciozu politiku pret Latviju, izsakot pilnīgi nepamatotas pretenzijas uz Daugavpili un Latgali. Jāpiezīmē, ka 24. decembrī Ilūkstes apriņķa latviešu komandants informēja Lietuvas armijas 2. brigādes komandieri, ka lietuviešu daļām apriņķi jāatstāj, uz ko pēdējais jau 1920. gada 6. janvārī atbildēja noraidoši, iesakot stāties sakaros ar Lietuvas armijas virspavēlniecību."

Autors: Dainis Bitiņš

TURPINĀS APGAISMOJUMA PROJEKTU REALIZĀCIJA

Šogad pašvaldība īsteno vairākus apgaismojuma projektus. Tie tiek īstenoti atbilstoši Investīciju plāna iecerēm uz 2021. gadu. Apgaismojumu plānots sakārtot Liksnā, Maļinovā, Kalupē, Biķerniekos, Randenē, savukārt Silenē Dīķu ielā nomainīja jau esošos apgaismojuma stabus. Tāpat jāmin, ka Silenē tika rekonstruēta Baznīcas iela, kuras garumā tika izveidots pilnīgi jauns apgaismojums.

Apgaismojuma izveides darbi vēl jūlija mēnesī noslēgušies Laucesas ciemā, savukārt Laucesas pagasta Maļut-

ku ciemā tos plānots uzsākt novembrī. Laucesas pagasta apgaismojuma projektu summa ir ap 38 000 eiro.

Papildus šogad notiek projektēšana apgaismojuma izbūvei Nīcgales ciemā, cerot, ka nākamgad varētu sākties būvdarbi.

Liksnā apgaismojuma izveidošanas darbi noslēdzās 21. oktobrī. Šajā ciemā jauno LED risinājumu izveidē ieguldīja 16 480 eiro (darbus veica: SIA "EnergouP").

Maļinovā darbus plāno pabeigt līdz novembra beigām (ar kopējām izmaksām 49 777



eiro, būvnieks - SIA "Ošukalns celtniecība"), Kalupē - līdz decembra otrajai pusei (darbu kopsumma - 120 933 eiro, būvdarbu veicējs - SIA "RIO"), atbilstoši parakstītajam līgumam, bet Biķerniekos jaunais LED apgaismojums būs līdz decembra sākumam, savukārt izmaksas - 95 252 eiro, būvdarbus veiks SIA "Ošukalns celtniecība".

Randenē ciema izgaismošana plānots ieguldīt virs 35 000 eiro.

Apkopojā: Dainis Bitiņš

AUGŠDAUGAVAS NOVADA ČEMPIONĀTS KROSĀ 2021

5. oktobrī norisinājās ikgadējs pasākums – novada un novada skolu čempionāts rudens krosā. Laika gaitā pasākums ir norisinājies dažādās vietās – Silenē, Vabolē un citviet. Jau trešo reizi krosa sacensības notika Jaunsventes muižas parkā. Čempionāta mērķis ir popularizēt vieglatlētikas skriešanas disciplīnas jaunatnes vidū un noskaidrot novada labākos krosa skrējējus.

Sacensībās piedalījās Augšdaugavas novada vispārīgā izglītība iestāžu audzēkņi un novadnieki. Kopumā tika pieteiktas 10 skolu komandas no 12 pagastiem un Ilūkstes pilsētas.

Dalībnieki tika sadalīti dažādās vecuma grupās, sākot no 2005. gadā dzimušajiem (un vecākiem), visbeidzot ar 2010. gadā dzimušiem (un jaunākiem). Lielākās distances bija 1500 m 2005. gadā dzimušiem un vecākiem jauniešiem, vīriešiem. Meitenēm lielākās distancē skrēja jauniešas, sievietes (2005. dzimšanas gada un vecākas) – 800 m.

Sievietēm 800 m distancē (2005. dz. g. un vecākas) – uzvarētāja bija Jelena Goršentova no Demeņes pagasta (2:27,1), otrā finišā ieradās Zlata Pancenko no Laucesas pagasta (2:27,4), bet trešā – Elāna Gavrilova no Višķu pagasta (2:40,0).

Vīriešiem 1500 m distancē (2005. dz. g. un vecāki) pirmais finišā nokļuva Santis Setkovskis no Bebreņes pagasta (4:24,9), otrais bija Artūrs Kārklīšs no Vaboles pagasta (4:32,0), savukārt trešais Kristaps Trafimovs no Ilūkstes (4:42,0).

Jaunietēm 800 m distancē (2003. – 2005. dz. g.) – pirmā bija Jelena Goršentova no Zemgales vidusskolas (2:27,1), otrā Elāna Gavrilova no Špoģu vidusskolas (2:40,0), trešajā vietā Jūlija Ivanova no Ilūkstes Raiņa vidusskolas (2:44,0).

Jauniešiem 1500 m distancē (2003. – 2005. dz. g.) – pirmais finišā atskrēja Kristaps Trafimovs no Ilūkstes Raiņa vidusskolas (4:42,0), otrais – Dmitrijs Tarasovs no Zemgales vidusskolas (4:55,0), savukārt trešais Ilmārs Klaučāns no Svētes vidusskolas (4:57,0).

Zēniem (2006. – 2007. dz. g.) 1000 m distancē 1. vietu ieguva Rinalds Studāns no Bebreņes VP vidusskolas (3:19,0), 2. vietā ierindojās Valentīns Karpovs no Kalupes pamatskolas (3:27,0), bet 3. vietu ieņēma Markuss Rubiks no Špoģu vidusskolas (3:29,0).

Sarp meitenēm (2006. – 2007. dz. g.) 500 m distancē uzvarēja Jelizaveta Treiko no Salienas vidusskolas (1:34,0), viņai sekoja Andīna Lapa



no Bebreņes VP vidusskolas (1:39,0), bet trešā finišu šķērsoja Alberta Zeltiņa no Bebreņes VP vidusskolas (1:40,0).

2010. dz. g. un jaunākām meitenēm 500 m distancē pirmais finišā nokļuva Marija Zaičeva no Lāču pamatskolas (1:59,7), otrajā vietā ierindojās Māra Kārklīņa no Vaboles vidusskolas (2:00,1), bet trešā finišā ieradās Margarita Birjukova no Kalupes pamatskolas (2:00,2)

Savukārt tādā pašā kategorijā zēniem pirmais finišā bija Artjoms Drožins no Zemgales vidusskolas (1:41,7), otrais – Bernards Jaunošāns no Kalupes pamatskolas (1:48,9), trešais – Rihards Daukste no Vaboles vidusskolas (1:53,0).

2008. – 2009. gadā dzimušajām meitenēm 500 m skrējienā uzvarēja Evelīna Rubike no Špoģu vidusskolas (1:44,9), viņai sekoja Polina Tajevska no Salienas vidusskolas (1:47,9), bet trešā finišu šķērsoja Tatjana Šnitko no Špoģu vidusskolas (1:51,0).

Savukārt zēniem, līdzīgā kategorijā 1. vietu ieguva Elriko Jakubovskis no Kalupes pamatskolas (1:38,7), 2. vietā ierindojās Maksims Ivanovs no Špoģu vidusskolas (1:38,9), bet 3. vietā – Maksims Lavrenovs no Kalupes pamatskolas (1:41,1).

Uzvarētājus apbalvoja uzreiz pēc disciplīnas noslēguma. Dalībniekiem pašiem bija jāpaņem medaļas un jānostājas uz pjedestāla.

Sacensību galvenais tiesnesis Jānis Petrovskis paziņoja, ka pēc daudziem pavadītiem gadiem tiesneša lomā viņš izlēmis pabeigt šo dzīves posmu. Viņš skaidro, ka turpmāk šos pienākumus būtu jāuzņemas jaunajai paaudzei. Klātesošie sporta pedagogi pateicās J. Petrovskim par darbu un novēlēja veiksmi turpmākajās dzīves gaitās.

Sportistiem novēlam neapstāties pie iegūtajiem rezultātiem!

Autors: Dainis Bitiņš

VĪTOLU FONDA STIPENDIJAS SAŅEM 19 AUGŠDAUGAVAS NOVADA JAUNIEŠI

VITOLU
FONDS

Mūsdienu mainīgajā pasaulē vienīgais kapitāls, par kura drošību varam sniegt garantiju, ir cilvēka izglītība. Tā ir vērtība, kas neapsūbēs mitruma iespaidā, nezudīs neapdomīgas monetārās politikas rezultātā un netiks apdraudēta garnadžu ierašanās gadījumā. Tā ir vērtība, kuras iegūšana ir tikpat nepieļaujama kā cilvēka personības attīstība, ir tikai soļi, neatlaidīgi un apņēmīgi soļi pareizajā virzienā...

Pateicoties vairāk nekā 200 ziedotājiem no Latvijas, Amerikas, Austrālijas, Kanādas, Lielbritānijas, Venecuēlas un Zviedrijas, jaunajā mācību gadā ar stipendijām Latvijas augstskolās studē 825 studenti – no tiem 290 stipendiju saņem pirmo reizi, 451 stipendiāts studijas turpina un 84 jaunieši tika izraudzīti citos papildkonkursos. Gada laikā stipendijās plānots izmaksāt vairāk nekā 1,5 miljonus eiro.

Par spīti aizvadītā gada izaicinājumiem ziedotāji turpina atbalstīt Latvijas jauniešu ceļā uz izcilību. 2021./2022. mācību gadā ziedotāju stipendijas no Augšdaugavas novada

saņem 19 jaunieši: Nataniels Simha Rasnačs (Mairas Zālītes-Turaidas piemiņas stipendija), Ilmārs Mežaraups (Noras Mičules stipendija), Eva Evelīna Repkova (EY stipendija), Selina Germane (Hugo un Mirdzas Karlsson piemiņas stipendija), Dina Soma (Andra Kļaviņa stipendija), Aneite Upīte (Saules stipendija), Valērija Cirša un Diana Pluča (Asjas un Berndta Everts piemiņas stipendija), Ieva Isoda (Aleksandra un Austras Circeņu piemiņas stipendija), Alise Evelīna Irbe, Anastasija Kosonā un Aleksandra Vereščagina (Draugu stipendija), Samanta Afanaseviča (Zvejnieku ģimenes stipendija), Santa Bigāte, Artūrs Grāvītis, Jevgeņija Kalinčuka, Vita Kuzmicka, Gunta Vaidere un Diāna Brūvere (Gunāra Šterna piemiņas stipendija).

Pieteikšanās Vitolu fonda administrētajām stipendijām nākamajam studiju gadam sāksies no 2022. gada 1. februāra un turpināsies līdz 1. martam. Vairāk informācijas: vitolufonds.lv.

*Vitolu fonds
www.vitolufonds.lv*

VK "AUGŠDAUGAVA" IZBRAUKUMĀ PIEVEICA RTU

16. oktobrī izbraukuma spēlēs Rīgā volejbola komanda "Augšdaugava" ar rezultātu 3:2 pieveica RTU komandu. Rezultatīvākais spēlētājs ir Aleksandrs Samuilovs, kurš ieguva 31 punktu.

Optibet Latvijas vīriešu čempionātā volejbolā komandai "Augšdaugava" tā ir jau trešā uzvara. Pirms divām ne-

dēļām mūsu volejbolisti pārspēja Rīgas Volejbola skolas komandu ar rezultātu 3:1 un volejbola klubu "Ozolnieki" ar rezultātu 3:1.

Nākamā spēle bija paredzēta 31. oktobrī, bet sakarā ar valstī ieviestajiem ierobežojumiem pagaidām tik atcelta.

BASKETBOLĀ PIEDZĪVOTS ZAUDĒJUMS

15. oktobrī Augšdaugavas novada vīriešu basketbola komanda mājas spēlēs mērojās spēkiem ar komandu "Cēsis". Diemžēl mūsu komandai spēle beidzās ar zaudējumu – 83:86. Rezultatīvākie spēlētāji – Renārs Bulduris (27 punkti) un Zintis Saulītis (20 punkti).

Arī divas pirmās spēles Latvijas Reģionālās basketbola līgas 2021./2022. sezonā

komandai bija neveiksmīgas, zaudējot Salaspils un Jēkabpils komandām, savukārt cīņā ar "Carnikava/Ādaži" komandu tika gūta uzvara.

Nākamā spēle bija ielānota Krāslavā, bet pagaidām ir atcelta Covid-19 ieviesto ierobežojumu dēļ.

IZSOLES

Augšdaugavas novada pašvaldība pārdod mutiskā izsolē ar augšupejošu soli pašvaldības nekustamos īpašumus:

- **2021. gada 2. novembrī plkst. 09:00** nekustamo īpašumu "Demene 16" ar kadastra numuru 4450 003 0083, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 4450 003 0083, 1.82 platībā, uz kuras atrodas mežs 0.72 ha platībā (pēc zemes lietošanas eksplikācijas), un atrodas Demenes pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 4000.

- **2021. gada 2. novembrī plkst. 09:30** zemes vienību (starpģabalū) ar kadastra apzīmējumu 4450 004 0351, 4.74 ha platībā, kura ietilpst nekustamajā īpašumā "Stallis" ar kadastra numuru 4450 004 0248 un atrodas Demenes pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 4560.

- **2021. gada 2. novembrī plkst. 10:00** nekustamo īpašumu "Daugava, 142" ar kadastra numuru 4460 004 1824, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 4460 004 1824, 0.0649 ha platībā un atrodas "142", Daugava, Kalkūnes pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 730.

- **2021. gada 2. novembrī plkst. 10:30** zemes vienību (starpģabalū) ar kadastra apzīmējumu 4470 006 0091, 13.01 ha platībā, uz kuras atrodas mežs 7.97 ha platībā (pēc zemes lietošanas eksplikācijas), kura ietilpst nekustamajā īpašumā "Nomaļes" ar kadastra numuru 4470 006 0289 un atrodas Maļinovas pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 31 000.

- **2021. gada 2. novembrī plkst. 11:00** – nekustamo īpa-

šumu "Bāliņi" ar kadastra numuru 4474 006 0613, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 4474 006 0590, 0.4003 ha platībā, atrodas Naujenes pagastā, Augšdaugavas novadā.

Objekta sākotnējā cena – EUR 4370.

Izsoles notiks Augšdaugavas novada pašvaldības centrālās administrācijas konferenču zālē Rīgas ielā 2, Daugavpilī.

Samaksa par objektiem veicama saskaņā ar izsoles noteikumiem.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties un saņemt Augšdaugavas novada pašvaldības centrālās administrācijā Rīgas ielā 2, Daugavpilī, 12., 19. kabinetā vai elektroniski pašvaldības tīmekļvietnē daugavpilsnovads.lv/kategorija/jaunumi/izsoles/nekustamo-ipasumu-izsoles.

Reģistrēties izsolei var Augšdaugavas novada pašvaldības centrālās administrācijas 12., 19. kabinetā (darbdienās no plkst. 8.00 līdz 15.30), iepriekš pierakstoties pa mob. 26357842, 29412676, no paziņojuma publicēšanas līdz 2021. gada 29. oktobra plkst. 15.00, iesniedzot iesniegumu un izsoles noteikumos norādītos dokumentus, iepriekš samaksājot nodrošinājumu 10% no izsoles sākumcenas un reģistrācijas maksu EUR 20.

Reģistrācijas maksa un nodrošinājums jāiemaksā Augšdaugavas novada pašvaldības centrālās administrācijas (reģ. Nr. 90009117568) norēķinu kontā LV37TREL9807280440200, Valsts kases kods: TREL LV22.

Nekustamos īpašumus var apskatīt darbdienās, iepriekš saskaņojot apskates laiku pa mob. 26357842, 29412676.

ATSĀKUSI DARBĪBU ILŪKSTES AUTOOSTA

Augšdaugavas novada pašvaldība ir vienojusies ar "Daugavpils autobusu parku" par Ilūkstes autoostas darbības atsākšanu no 1. oktobra.

Ap 71 kvadrātmetru lielā autoostas uzgaidāmā telpa ir pieejama pasažieriem reģionālās nozīmes autobusu maršrutos.

Pašvaldība no savas puses apņemas maksāt ne tikai normas maksu par telpām, bet arī komunālos maksājumus, kā arī par koplietošanas telpās patērēto elektroenerģiju, ūdeni, kanalizāciju, apkuri, telekomunikācijām un apkopes darbu algu.

Vēršam iedzīvotāju uzmanību,



ka epidemioloģisko ierobežojumu dēļ uzgaidāmās telpās vienlaicīgi nevar atrasties vairāk par 7 cilvēkiem, kā arī jā-

ievēro 2 m distance!

Autors: Dainis Bitiņš

KĻŪSTI PAR KARAVĪRU VAI STĀJIES ZEMESSARDZĒ!

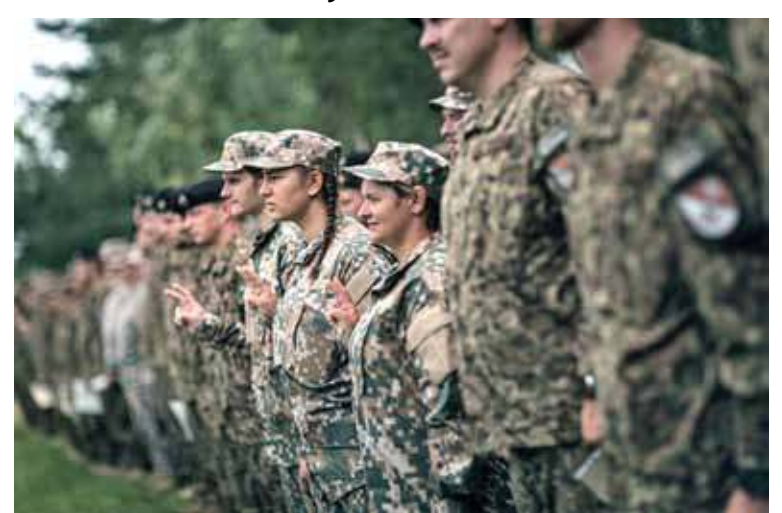
Zemessardze ir lieliska iespēja lietderīgi un saturīgi pavadīt savu brīvo laiku vai veidot militāro karjeru profesionālajā dienestā.

Zemessardzes 36. kaujas atbalsta bataljons Latvijas pilsoņiem piedāvā divas iespējas:

* KĻŪSTI KARAVĪRS!

Ja mācies neklātienē vai esi savas nākotnes profesijas meklējumos, vai ja esi bez darba, tad pašlaik Tev ir iespēja dienēt vienīgajā profesionālā dienesta vienībā Latgalē, kļūstot par karavīru. Tas nozīmē, ka turpmākā dienesta vieta būs Rēzeknes novada Lūznavā. Pēc pieteikšanās profesionālajam dienestam (zvanot uz numuru 26676291 vai rakstot uz e-pastu: dienests36kab@mil.lv), seko kandidātu atlase. To nokārtojot, tas ir, sekmīgi veicot medicīnisko pārbaudi, nokārtojot fiziskās sagatavotības pārbaudi un psiholoģisko izpēti, Tevi sagaida trīs mēnešu militārā pamatpamācība Kājnieku skolā Alūksnē. Kandidātam jābūt Latvijas Republikas pilsonim bez kriminālās sodāmības vecumā no 18 līdz 40 gadiem, kurš pārvalda valsts valodu B1 līmenī. Profesionālajā dienestā pieņem abu dzimumu pilsoņus.

Ieguvumi profesionālajā dienestā: atlīdzība, sākot no 900 eiro (pēc nodokļu nomaksas), plašas sociālās garantijas, tostarp, apmaksāta veselības aprūpe, iespēja virzīties pa militārās karjeras kāpnēm, piedalīties



militārajās mācībās Latvijā un ārvalstīs, kā arī citas priekšrocības.

Esi viens no mums – kļūsti karavīrs!

*STĀJIES ZEMESSARDZĒ!

Ja mācies klātienē vai vidusskolā vai strādā pilna laika darbu jebkurā profesijā, arī tad, ja esi bez darba, Tev ir iespēja apmeklēt apmācības Zemessardzes bataljonā un būt par zemessargu. No pamatdarba vai pamatnodarbošanās brīvo laiku Tu, būdams zemessargs, varēsi ļoti saturīgi pavadīt militārajā apmācībā vai dienesta uzdevumos. Pēc pieteikšanās (zvanot uz numuru 26676291 vai rakstot uz e-pastu: dienests36kab@mil.lv) seko kandidāta datu pārbaude un valsts apmaksāta medicīniskā komisija. Pēc pārbaudēm Tu svinīgā ceremonijā dosi zemessarga zvērestu un uzsāksi

militāro pamatpamācību, kas tiek organizēta nedēļas nogalēs vai pamatpamācības nometnē 21 dienas garumā (pavasārī vai rudenī).

Kandidātam jābūt Latvijas Republikas pilsonim bez kriminālās sodāmības vecumā no 18 līdz 60 gadiem. Zemessardzē pieņem abu dzimumu pilsoņus.

Ieguvumi, esot dienestā Zemessardzē: atlīdzība par vienu apmācību dienu – aptuveni 42 eiro, bezmaksas vakcinācija pret ērcu encefalītu, iespēja apgūt militārās pamatiemaņas, virzīties pa militārās karjeras kāpnēm, piedalīties mācībās Latvijā un citās priekšrocības.

Esi savas zemes sargs – stājies Zemessardzē!

Foto: seržants Ēriks Kukutis, Aizsardzības ministrija

Mūžībā aizgājuši

Ambeļu pagastā

Antons Kusiņš (1958.g.)

Demenes pagastā

Nikolajs Ļahs (1938.g.)
Aleksandrs Bleiders (1950.g.)
Vasilijš Šatkovs (1952.g.)

Kalkūnes pagastā

Anna Lukša (1974.g.)
Andrejs Riše (1937.g.)
Kazimirs Pļasuns (1948.g.)

Laucesas pagastā

Jefrosinija Dmitrijeva (1938.g.)

Maļinovas pagastā

Hritinija Spiridonova (1935.g.)

Naujenes pagastā

Regīna Giptere (1939.g.)
Ineta Bule (1968.g.)
Janīna Nitiša (1930.g.)
Irēna Ivanova (1930.g.)
Zinaida Konovalova (1929.g.)

Nīcgales pagastā

Jānis Teivāns (1939.g.)
Marija Lazdāne (1937.g.)

Salienas pagastā

Josīfs Karaļūns (1958.g.)

Skrudalienas pagastā

Genādijs Hrapāns (1939.g.)
Boriss Konošonoks (1952.g.)
Aleksandra Parfjonova (1957.g.)

Sventes pagastā

Henriks Vanagelis (1951.g.)
Helēna Troškova (1932.g.)
Pjotrs Maslovs (1961.g.)
Marija Ivanova (1948.g.)

Tabores pagastā

Kirjaks Ribakovs (1929.g.)

Vaboles pagastā

Roberts Stupiņš (1946.g.)

Višķu pagastā

Ivans Krasins (1950.g.)
Vladislavs Abarovičs (1953.g.)
Valentīna Gude (1954.g.)

Izsakām līdzjūtību mūžībā aizgājušo tuviniekiem

TURPINĀS CĪŅA AR LATVĀNIEM

Jau divus gadus Augšdaugavas novada pašvaldība īsteno pasākumus cīņā ar latvāņiem. Pēc Valsts augu aizsardzības dienesta datiem, kopumā novadā privātpersonām vai juridiskām personām piederošajās zemēs latvāņi aizņem ap 195 ha zemes. Pašvaldībai piederošajos īpašumos bija reģistrēti ap 89 ha ar latvāņiem invadētas zemes, taču pirms diviem gadiem pašvaldības zemes lietu speciālisti, apsekojot latvāņu skartās platības, secināja, ka vairākās reģistrētajās platībās latvāņi ir iznīdēti un ir sastopami vairs tikai 35 ha zemes.

Šogad latvāņu iznīcināšanas pasākumi tika veikti 35 pašvaldībai piederošās zemes vienībās 25,68 ha platībā Višķu, Ambeļu, Kalkūnu, Medumu, Biķernieku, Naujenes un Lauceses pagastā. Pašvaldība noslēgusi līgumu ar saimnieciskās darbības veicēju Mārtiņu Iesalnieku par latvāņu izplatības ierobežošanu pašvaldībai piekrietošās zemes vienībās minētajos pagastos.

Pašvaldības Dabas resursu nodaļas vadītāja Jolanta Bāra stāsta, ka minētajās teritorijās

pavasārī un vasaras sākumā notika latvāņu miglošana, kam sekoja latvāņu ziedkopu nociršana gadījumos, ja miglošana nebija līdzējusi. Vislielākās latvāņu platības bija Višķu, Naujenes un Biķernieku pagastā.

“Daži pagasti ar latvāņiem cīnās pašu spēkiem, piemēram, latvāņi tiek plauti un iznīdēti Višķu ciematā, šiem mērķiem pagastā iegādāts miglotājs un ir speciāli apmācīts darbinieks. Ar latvāņiem cīnās arī Demeņes pagastā, kur tos apstrādā pagasta pārvaldes komunālā saimniecība, kā arī Naujenes pagastā, kur latvāņi tiek iznīcināti pagasta īpašumā esošajās platībās pie ciematiem un ceļiem,” stāsta J. Bāra. Latvāņu apkarošanā pašvaldība sadarbojas arī ar VAS “Latvijas autoceļu uzturētājs”, jo invazīvais augs izplatījies arī gar dažiem valsts autoceļiem.

Šogad tika saņemtas arī daudzas sūdzības no iedzīvotājiem par latvāņu izplatību privātās zemēs, šī informācija tika nodota Valsts augu aizsardzības dienesta inspektoriem, kas veica apsekošanu. Kopumā apsekojoti 11 īpašumi, no kuriem četr-



ros latvāņi tika novākti, bet par septiņiem īpašumiem tiks ierosināts administratīvais process.

Saskaņā ar Augu aizsardzības likumu un Invazīvo augu sugu izplatības ierobežošanas noteikumiem, valsts līmenī tiek noteikti invazīvo augu sugas – Sosnovska latvāņa – izplatības ierobežošanas pasākumi, tā iznīcināšanas kārtība un metodes. Tāpat tajos noteikta kārtība, kādā zemes īpašnieki sniedz informāciju par latvāņa izplatību zemes lietošanas mērķu grupās, un informācijas saturu, kas

ir brīvi pieejams sabiedrībai, kā arī darba aizsardzības prasības, veicot latvāņa izplatības ierobežošanas pasākumus.

Saskaņā ar noteikumiem katrai pašvaldībai ir jādomā, ko darīt ar latvāņiem aizaugušajām platībām. Latvāņi aug kā uz pašvaldībai piederošām zemēm, tā arī uz privātajām, tostarp arī gar ūdenstilpēm un neapsaimniekotajās zemes platībās. Ikviens zemes īpašnieks pienākums ir rūpēties ne tikai par sev piederošo zemes īpašumu, bet arī nepieļaut invazīvo

augu sugu izplatību ārpus sava īpašuma. Ikvienam īpašniekam ir jāziņo Valsts augu aizsardzības dienestam, kādi pasākumi notiek cīņā ar latvāņu aizaugušajām teritorijām, kā arī jāsniedz informācija par latvāņu atradņu paplašināšanos vai samazināšanos. Zemes īpašnieki var vērsties arī pašvaldībā pēc konsultācijas par iespējamiem pasākumiem latvāņu izplatības ierobežošanā.

Jāatgādina, ka padomju gados latvāņi Latvijā tika ievesti kā kultūraugi, kurus tika paredzēts izmantot skābarībai liellopu fermās. Vairāku gadu desmitu laikā šis augs izplatījies savvaļā. Šo augu sula satur vielas, kas ultravioletā starojuma iedarbībā var radīt ādas apdegumus. Latvānis ir grūti iznīdējams, tā sēklas saglabājas augsnē ilgstoši. Lauksaimniecībai derīgo zemju, kur ieviesies latvānis, izmantošana ir apgrūtināta, bet īpaši sarežģīti ir panākt šī invazīvā auga iznīdēšanu ūdeņu krastos, ceļmalās, pamestās un degradētās teritorijās.

Teksts: Inese Minova

AUGŠDAUGAVAS NOVADA IEDZĪVOTĀJI AKTĪVI NODOD NOLIETOTU ELEKTROTEHNIKU



Veicinot nokalpojušās elektrotehnikas šķirošanu un nonākšanu pārstrādē, tika īstenota kampaņa “Viegla šķirošanās”. Tās trešajā posmā, kura laikā elektrotehnikas savākšana bez maksas tika nodrošināta no māsaimniecībām un uzņēmumiem, Augšdaugavas novadā dalībai pieteicās 41 iedzīvotājs, pārstrādei kopā nododot vairāk nekā 9 tonnas iekārtu.

Katrs kampaņas dalībnieks elektronikas nodošanas brīdī tika reģistrēts izlozei par veikalu tīkla dāvanu karti 30 eiro vērtībā, ko ieguva Aleksejs. Savukārt lielāko iekārtu apjomu (~390kg) Augšdaugavas novadā sašķiroja Veronika, kura arī saņems dāvanu karti 30 eiro vērtībā. Ar uzvarētājiem kampaņas rīkotāji sazināsies individuāli.

Kampaņas organizētāji pateicas Augšdaugavas novada iedzīvotājiem par atsaucību un dalību projektā, aicinot turpināt šķirot māsaimniecībā uzkrātos

atkritumus un tādējādi rūpēties par tīru vidi novadā un zaļu Latviju kopumā.

Organizētāji atgādina, ka veca elektrotehnika ir bīstami atkritumi un no tās jāatbrīvojas ar īpašu atbildību. Ikdienā to var nodot vairāk nekā 70 atkritumu šķirošanas laukumos visā Latvijā, kur tā tiek pieņemta bez maksas. Savukārt mazo tehniku un izlietotās baterijas var nogādāt uz tirdzniecības vietām, kur novietotas speciālās šķirošanas kastes. Sev tuvāko vietu, kur nodot nevajadzīgo tehniku, var atrast arī Latvijas Zaļā punkta interaktīvajā kartē.

Kampaņas “Viegla šķirošanās” trešais posms vairāk nekā 300 Latvijas pilsētās un pagastos notiek no šā gada jūnija līdz novembrim, kad nolietotās elektroiekārtas bezkontakta veidā bez maksas var nodot māsaimniecību un uzņēmumu adresēs.

Avots: SIA “Eco Baltia vide”

AICINA BEZ MAKSAS ATBRĪVOTIES NO LAUKSAIMNIECĪBAS IEPAKOJUMA

Tuvojoties rudens sezonālo darbu noslēgumam, zemnieku saimniecībās arvien biežāk rodas jautājums, ko darīt ar uzkrātajiem lauksaimniecības iepakojumiem. Šobrīd Latvijā to savākšanu organizē vien daži oficiāli komersanti, tomēr līdzīgi kā citiem iepakojumiem, arī pēc lauku darbiem palikušajiem materiāliem ir svarīga pareiza apsaimniekošana. Vides apsaimniekošanas uzņēmums SIA “Eco Baltia vide” un Latvijas Zaļais punkts aicina no lauksaimniecības iepakojumiem atbrīvoties ar atbildību un videi draudzīgā veidā. “Eco Baltia vide” visā Latvijā nodrošina to savākšanu no saimniecībām, kā arī piedāvā iespēju nogādāt uz kādu no uzņēmuma atkritumu šķirošanas filiālēm, kas atrodas Daugavpilī, Madonā, Aizkrauklē, Bauskā un Rumbulā.

SIA “Eco Baltia vide” no zemnieku saimniecībām otrreizējai pārstrādei pieņem dažāda veida plēvi, tostarp skābsiena, ruļļu ietinamo, agro, dārza un cita veida plēves veidus. Tāpat tiek pieņemti polipropilēna maisi jeb BIG BAG, plastmasas kannas un mucas, kā arī lauksaimniecības iepakojumi pēc atsevišķas vienošanās. Nododamajam materiālam bez lauksaimniecības produktu piejaukumiem, piemēram, salmiem, skābarības, dažādiem sadzīves un būvniecības atkritumiem, kā arī sienu ruļļu sietiem, smiltīm un dubļiem.

Lauksaimniecības iepakojumu pēc iepriekšējas pieteikšanās var nodot kādā no tuvākajiem pieņemšanas punktiem:

SIA “Eco Baltia vide” reģionālajās filiālēs un otrreizējo materiālu šķirošanas laukumā **Daugavpilī**, Dunduru ielā 13A (tel. 26028042).

Gadījumā, ja nav iespējas uzkrāto iepakojumu nogādāt uz norādīto vietu, SIA “Eco Baltia vide” aicina pieteikt iepakojuma bezmaksas savākšanu arī klātienē no zemnieku saimniecībām. Pakalpojums tiek sniegts rindas kārtībā apjomam virs 5m³. Ja minimālo apjomu vienā adresē nav iespējams savākt, aicinām vienoties ar tuvējām saimniecībām par kopīgu pakalpojuma savākšanu no adreses var, zvanot uz tālr. 8717 vai rakstot uz e-pastu info@ecobaltiavide.lv.

Pēc izlietotā iepakojuma nodošanas zemnieku saimniecības saņem Valsts vides dienestam paredzētu apliecinājumu par vides aizsardzības un atkritumu apsaimniekošanas prasībām atbilstošu lauksaimniecības iepakojuma apsaimniekošanu. Savukārt savāktais iepakojums nonāk pārstrādē, lai pārtaptu

jaunās izejvielās, kas tiek izmantotas jaunu produktu, tostarp dažādu iepakojumu ražošanai. Piemēram, SIA “Eco Baltia vide” zemnieku saimniecībās savāktos iepakojumus nodod pārstrādei polimēru iepakojumu pārstrādes rūpnīcā SIA “Nordic Plast”, Olainē.

SIA “Eco Baltia vide” un Latvijas Zaļais punkts aicina būt atbildīgiem par pareizu lauksaimniecībās izmantotā iepakojuma, kā arī citu atkritumu veidu apsaimniekošanu. Tos nedrīkst aprakt zemē, dedzināt, ilgstoši uzkrāt, izmest dabā. Jebkuru atkritumu nepareiza likvidēšana ir sodāma rīcība un atstāj negatīvu ietekmi gan uz cilvēka veselību, gan apkārtni kopumā.

Plašāka informācija par lauksaimniecības iepakojuma apsaimniekošanu un citiem SIA “Eco Baltia vide” pakalpojumiem pieejama www.ecobaltiavide.lv, zvanot uz tālr.8717 vai rakstot uz e-pastu info@ecobaltiavide.lv.

Avots: SIA “Eco Baltia vide”



NOSKAIDROTI JAUNIEŠU TALANTU KONKURSA "ZIBSNIS" UZVARĒTĀJI



"Tornado" no Skrudalienas pagasta. Nedēļas garumā Augšdaugavas novada Kultūras centra "Vārpa" sociālā tīkla Facebook sekotāji varēja redzēt un atbalstīt konkursa dalībniekus. Katra dalībnieka video publiski bija apskatāms vienu diennakti.

Dalībnieku iesūtītos video klausījās un vērtēja trīs eksperti: Lidija Breska – soliste, komponiste, grupas "WarmHouse" vokāliste, stažējusies ASV kā māksliniece un mūzikas pedagoģe; Matiss Uškāns – bundzinieks, vokālists grupās "Imanta Dimanta", "Māsas Dimantas", "Laimas Muzykanti" u.c.; Arnis Slobožaņins – grupas "Dabas

Durovys" lideris.

Par labāko sniegumu kategorijā "Mūzika" (solo/pop-grupa) izpildījumu tika atzīta soliste Jeļizaveta Karavač, bet no vokāli instrumentālajām grupām uzvaru guva ansamblis "Bulta".

Konkurences trūkuma dēļ tika nolemts nevērtēt vienīgo dalībnieku kategorijā "Deja" – deju grupu "Tornado". Visi dalībnieki saņems Apliecinājumus par piedalīšanos Augšdaugavas novada jauniešu talantu konkursā "Zibsnis" un piemiņas balvas – termosus ar "Zibšņa" logo gravējumu. Savukārt laureāti klāt piemiņas balvām dāvanā saņems ārējo cieto disku, kuru varēs pielietot savā turpmākajā radošajā darbībā.

Autors: Anita Lipska

PIECOS NOVADA EZEROS IELAIDA ZIVJU MAZUĻUS



30. septembrī piecos Augšdaugavas novada ezeros tika ielaisti zivju mazuļi.

Pasākuma "Zivju resursu pavairošana un atražošanas publiskajās ūdenstilpēs un ūdenstilpēs, kurās zvejas tiesības pieder valstij, kā arī citās ūdenstilpēs, kas ir valsts vai pašvaldību īpašumā" ietvaros ar Valsts zivju fonda atbalstu Augšdaugavas novadā tiek īstenoti dažāda veida zivju resursu pavairošanas projekti.

Vaboles pagastā īstenots projekts par 4000 zandartu mazuļu ielaišanu Baltezerā 1040 eiro vērtībā. Demenes pagasta Brīgenes ezerā ielaida 13 000 zandartu mazuļu par

3382 eiro. Savukārt Smiļģīnu ezerā tika ielaisti 5000 zandartu mazuļu 1300 eiro vērtībā.

Skrudalienas pagasta pārvalde realizēja projektu par zivju resursu papildināšanu Bruņu ezerā, kur tika ielaisti 4000 zandartu mazuļu 1176 eiro vērtībā, un Sila ezerā, kur tika ielaisti 10 000 zandartu mazuļu 2632 eiro vērtībā.

Minētajiem projektiem Zivju fonds sedz 89% no izmaksām, savukārt 11% sedz pašvaldība.

IEDZĪVOTĀJI JAUTĀ - PAŠVALDĪBA ATBILD

"Vēlos uzbūvēt kūti vistu turēšanai, apmēram 25 m² vai 50 - 60 m², lauku teritorijā. Kas ir nepieciešams, lai to uzbūvētu? Pie kuras grupas šī ēka skaitīsies, ja ir 25 m² vai 50 - 60 m²? Vai ir nepieciešams būvuzraugs, projekts, papildus dokumenti? Vai pietiks ar būvniecības ieceres dokumentu iesniegšanu vienkāršotā kārtībā? Kādus speciālistus nepieciešams pieaicināt, un ko var darīt saviem spēkiem?"

Atbild Augšdaugavas novada Būvvaldes vadītāja Nansija Tamane:

"Vispirms jānoskaidro konkrētās zemes vienības lietošanas veids - vai tas atbilst teritorijas plānojumam? Tas attiecas uz dzīvnieku turēšanas jautājumu. Būves no 25m² līdz 60m² pieder 1. grupai. Šādām būvēm nepieciešams izstrādāt Ieceres dokumentāciju un Paskaidrojuma rakstu, kā arī caur portālu Latvija.lv iesniegt BIS sistēmā, Būvvaldes apstiprināšanai. Būvuzraugs nav nepieciešams. Darbiem nepieciešams pieaicināt sertificētu projektētāju."



Daugavpils novada pašvaldības bezmaksas izdevums
"Daugavpils Novada Vēstis"
Izdevējs: Daugavpils novada dome, Rīgas iela 2, Daugavpils, LV-5401
Tirāža – 7069 eks., izdevums, iznāk vienu reizi mēnesī
Iespiests: SIA "Poligrāfijas grupa Mūkusalā", Mūkusalas ielā 15A, Rīga
Izdevums iznāk kopš 2011. gada 3. marta

Atbildīgie par izdevumu: Augšdaugavas novada pašvaldības centrālās administrācijas Informācijas un sabiedrisko attiecību nodaļa, e-pasts: vestis@dnd.lv
Par raksta saturu un faktu precizitāti atbild tā autors.
Paldies visiem, kuri palīdzēja informatīvā izdevuma tapšanā!